

அம்புலிமாமா

டிசம்பர் 1996

என்றும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை

PARLE

வாழ்க்கைப் பாறை இதுவே சரி

வாழ்க்கைப் பாறையில் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் ஒரு சோதனையே. எந்தப் பாறையில் செல்வது, எதைத் தவிர்ப்பது: நம்மை நெறுபடுத்தும் அடைபாடும் இதுவன்றோ. ஒருமித உழைப்பின் எதிர்பார்ப்பின், நிரூபித்த உதவதும்: பாறையில் செல்வதின், மற்றவர்களின் துயர் நீக்குதல். உய்யவாயான வாழ்க்கை என்பது இதுதான். என்றும் மறவோம்... வாழ்நாள் வரை. வாழ்க்கைப் பாறை இதுவே சரி. வருடக்கணக்காக இந்தியாவின் அனைத்திலும் அதிகமாக விற்பனையாகும். இங்கு...

• சுவை மிகுந்தது, உண்மையான சக்தி நிரூபித்தது •

everest/95/PPL/110tm

தைப்பதற்குத் தயாரான ஜீன்ஸ்களின் மிகப் பெரிய
உற்பத்தியாளர் வழங்கும் ஒரு சிறிய காணிக்கை.

இனம் அஞ்சா நெஞ்சருக்கென தயாசிக்கப்
பட்டுள்ள ஜீன்ஸ் மட்டும் அளவில் சிறியதாக இருக்க
முடியுமா ? அறிமுகப்படுத்துகிறோம் ரூப் அன்ட்
டூப் ஜூனியர். இந்த கிட்டில் முழு 0.85 மீட்டர்
சிறந்த அரவிந்த் டெனிம் (132 செ.மீ. வரை
உபரமுள்ளவர்களுக்காக). உறுதியான ஜிப், நேர்த்தி
யான பேபல், ரிவெட், பட்டன் மற்றும் பேச்சலும்
உள்ளன, உங்கள் குழந்தையின் உயரத்திற்கேற்ப
ஜீன்ஸ் தையங்கள். பிறகு பாருங்கள், அவர்கள்
எண்ணம் எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகிறது என்று !

A QUALITY PRODUCT FROM ARVIND MILLS

JUNIOR

தைப்பதற்குத் தயாரான ஜீன்ஸ்

இப்பொழுது விற்பனையாகிறது!

மாங்கை

டிசம்பர் 1996

- ☆ சத்ய சாயிபாபாவின் அற்புதங்கள்
- ☆ யாழ்ப்பாணம் அனலை தீவு ஐயனார்
- ☆ அனுராதாரமணனின் சிந்தனைக் கட்டுரை
- ☆ பெண்களே எச்சரிக்கையாக இருங்கள்
(நுகர்வோர் விழிப்புணர்வு)
- ☆ பெண்களுக்கு தேவைப்படும் கல்விமுறை
- ☆ பணம் என்னடா பணம் பணம்!
- ☆ நிர்மலா சுரேஷ் கவிதை
- ☆ கம்பூட்டர் கல்வியும் பெண்களும்
- ☆ அதிர்ஷ்டம் தரும் மறுமணம்
- ☆ காஞ்சிப் பெரியவர் வாழ்வில் - மாண்டலின் சீனிவாசன்
- ☆ பூர்ஜியேந்திரர் பதில்கள்
- ☆ சராசரியானவர்கள் சாதிக்கும் ரகசியம்
- ☆ இசைக்குயில் செளம்யா - சில குறிப்புகள்
- ☆ மருத்துவ கேள்வி பதில்கள்
- ☆ மனைவியின் பொறுப்பை கணவரும் பகிர்ந்து கொள்ளலாமே...
- ☆ செஸ் விளையாட்டில் பெண்கள்
- ☆ கடிதம் பேசுகிறது
- ☆ சுவைமிகு சோளச் சமையல்

மற்றும் சிறுகதைகள், வீட்டுக் குறிப்புகள்

விலை ரூ. 9/-

இன்று சந்தியுங்கள் உங்கள்
கிரிக்கெட் ஹீரோவை!

World Cup-96 Achievers Collection
FREE

Cricketer Card With Every Pack

ரூ. 13.50 மட்டும்

- கரவாயத்து
- சிக்கலாயத்து
- எளிதில் தயாரிக்கக் கூடியது

சுத்தமாக தயாரிக்க
சுத்தமான இடம் 1A, 1997
பாண்டி

கிரிக்கெட் விளையாடும் குழந்தைகளே!

நீங்கள் விருந்தும் எங்கள் ஸ்பிரிட் மேக்கர் பேக்கைத் திறந்ததும் பரவசம் ஆரம்பமாகிறது. உங்கள் அம்மா இந்த சுவைவிரிக் ஸ்பிரிட் மேக்கரை உபயோகப்படுத்த தயாரிக்கப்போகும் சுவையான பண்டங்களைப் பற்றி நாங்கள் பேசவில்லை. நீங்கள் விருந்தும் ஒவ்வொரு எங்கள் ஸ்பிரிட் மேக்கரிடும் ஒரு மனங்கவரும் கிரிக்கெட் வீரர் காட்டு உங்களுக்குள்ளே உள்ளது. அதையும் இல்லவசம்!

இப்போது கைவசிக்க எங்கள் ஸ்பிரிட் மேக்கரை மான்-விசு, சப்பாத்தி அல்லது பூரிப்புடன் சுவைத்து மகிழ இவ்வொரு காரணம்.

இச்சலுகை இல்லாமலும் பேக்குகள் கிடைக்கின்றன.

போலியோ இல்லாத இந்தியா!

இலட்சியத்தை நெருங்குகிறோம்
இன்னும் அடுத்த அடியை எடுத்து வைப்போம்.
தேசிய போலியோ நோய் தடுப்பு தினங்கள்:

டிசம்பர் 7, 1996
ஜனவரி 18, 1997

தாய்மார்களே!

நீங்கள் ஏற்றெனவே உங்கள் குழந்தைக்கு சொட்டு மருந்து போட்டிருந்தாலும், போன வருடம் தேசிய போலியோ நோய் தடுப்பு தினங்களில் சொட்டு மருந்து போட்டிருந்தாலும், தற்போது குழந்தைக்கு சுகவீனம் அல்லது வயிற்றுப் போக்கு போன்ற வியாதிகள் கண்டு உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் பாதுகாப்பு நலன் கருதி மீண்டும் ஒரு முறை உங்கள் அருகில் உள்ள போலியோ சொட்டு மருந்து முகாம்களில் டிசம்பர் 7, மறுபடியும் ஜனவரி 18 தேதிகளில் ஐந்துவயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு கூடுதல் சொட்டு மருந்து தவறாமல் போடுங்கள்.

ஆரோக்கியமான
குழந்தைகளின் எதிர்காலம்
நம் நாட்டின் எதிர் காலம்.

கி.பி. 2000 - த்தில்
போலியோ இல்லாத
இந்தியாவை
உருவாக்குவதில்
பங்கேற்போம்.

அம்புலிமாமா

நிறுவனர்: 'சக்கரபாணி'

நிர்வாக ஆசிரியர்: நாகிரெட்டி

குழந்தைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்

கடந்த மாதத்தில் வழக்கம் போல குழந்தைகளின் தினம் கொண்டாடப்பட்டது. யாவரும் குழந்தைகளின் உரிமைகளையும் நலனையும் பற்றி வானுயரப் பேசினார்கள். பிரமாதமாக ஏதேதோ செய்யப் போவதாகக் கூறினார்கள். எல்லாம் அந்த ஒருநாள் பேச்சோடு சரி. அதற்குப் பின் குழந்தைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்க மறந்தே விட்டார்கள்.

ஆறு வருடங்களுக்கு முன் திடீரென ஒருவருக்கு குழந்தைகளின் உரிமை பற்றிய நினைவு வந்தது. இதன் பயனாக ஐ.நா. சபையும் குழந்தைகளின் உரிமைகள் பற்றியும் நலனைப் பற்றியும் ஒரு தீர்மானத்தையும் நிறைவேற்றியது.

ஆனால் இன்று நம் நாட்டில் குழந்தைகளின் நிலை என்ன? குழந்தைகளுக்குக் கல்வி அளித்து அவர்கள் வேலைக்கு அனுப்பப்படுவதைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன? ஒரு கணிப்பின்படி நம் நாட்டில் ஒரு கோடி குழந்தைகள் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பப்படுவதில்லை. வேலை செய்ய அனுப்பப்படுகிறார்கள். இதைத் தடுக்க சட்டம் இருந்தும் அது சரியாக செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. இந்த நிலையில் ஐ.நா. தான் என்ன செய்ய முடியும்?

இதுபற்றிச் சிந்தித்து நாம் செயல்பட வேண்டும்.

மதிமுகம்: 99

டிசம்பர் 1996

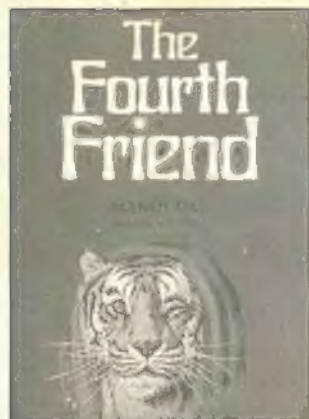
புள்ளகை: 8

தனிப்பிரதி: ரூ.6.00

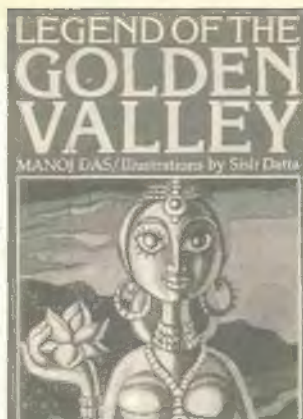
வருட சந்தா: ரூ.72.00

Rs. 30/-

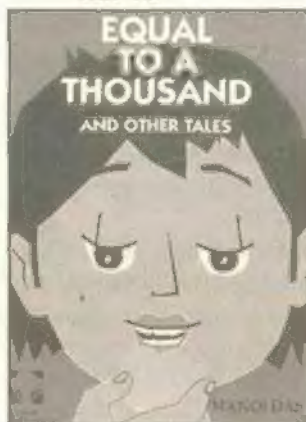
Rs. 40/-

Rs. 30/-

Rs. 30/-

Rs. 25/-

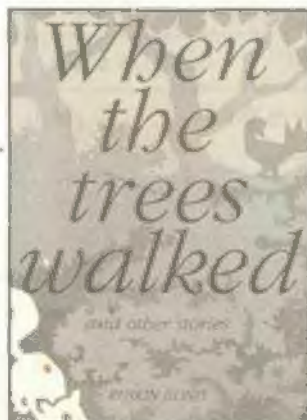

Rs. 30/-

CHANDAMAMA BOOKS ARE ALREADY A LEGEND! THEY OPEN A NEW HORIZON ON THE WORLD OF LITERATURE FOR THE YOUNG

Added to the six titles by Manoj Das is the charming seventh—

WHEN THE TREES WALKED
by
the inimitable
story-teller
Ruskin Bond

Rs. 30/-

Among the titles in the process of production are:

**STORY OF KRISHNA
STORY OF RAMA
STORY OF BUDDHA**

For details, write to:

CHANDAMAMA BOOKS
Chandamama Buildings
Vadapalani, Madras - 600 026.

செப்திகளும் தகவல்களும்

அமைதிக்கான நோபல் பரிசு

இந்தோனேஷியாவின் பக்கம் டைமூர் என்ற சிறிய தீவு உள்ளது. அங்கு அமைதியை நிலை நாட்டி சுதந்திரம் பெற சாத்வீக முறையில் அஹிம்சை வழியில் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இரு தலைவர்களுக்கு இந்த ஆண்டின் அமைதிக்கான பரிசைக் கொடுப்பது என நோபல் பரிசுக் கமிட்டி தீர்மானித்துள்ளது. அவர்கள் பிஷப் கார்லோஸ் பிலிப்பும், ஜோஸ் ரோமானி ஹோர்தாவும் ஆவர்.

சுமார் ஐநூறு ஆண்டுகள் வரை டைமூர் தீவு போர்த்துக்கீசியர் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. இரண்டாவது உலகப்போருக்குப்பின்பல நாடுகளில் காலனி ஆதிக்கம் ஒழிந்து அவை சுதந்திரம்பெற்றன. டைமூர் தீவு மக்களும் சுதந்திரப் போராட்டத்தை துவக்கினார்கள். இந்தப் போராட்டம் 1987ல் ஒரு சிக்கலான கட்டத்தை அடைந்து போர்த்துக்கீசியர் ஆட்சிப் பொறுப்பையாரிடமும் ஒப்படைக்காமலேயே அத்தீவை விட்டுப் போய்விடத் தீர்மானித்தனர். அப்போது சுதந்திரப் போராட்டத்தை நடத்தி வந்த இடதுசாரி கட்சி பிரீடெலின் தலைநகர் தலியிலிருந்து டைமூரை சுதந்திர நாடு எனப் பிரகடனம் செய்தது. ஆனால் இந்தோனேஷியா இதை அங்கீகரிக்காமல் டைமூரை தன் மாநிலங்களில் ஒன்று என அறிவித்து தன் ராணுவத்தை அங்கு அனுப்பியது. ஆனால் ஐ.நா. இதை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

இந்தோனேஷியப் படை இரண்டு லட்சம் டைமூர் வாசிகளைக் கொன்றது. 1991 நவம்பர் 12ல் மனித உரிமைக்காகப் போராடுபவர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். அதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அனுதாபக் கூட்டத்தை இந்தோனேஷிய ராணுவம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து கலைத்தது. இதில் 50 பேர்கள் இறந்தார்கள். பிரிடெலின் தலைவரை

இந்தோனேஷியா கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. அவர் இதுவரை விடுதலை செய்யப்படவில்லை.

டைமூர் தலைவர் ரோமானி ஹோர்தா 1975ல்தம் நாட்டை விட்டு வெளியேறி வெளி நாடுகளில் இருந்தபடி தம் நாட்டின் சுதந்திரப் போரை நடத்தி வந்தார். ஐ.நா.வில் அவர் கிழக்கு டைமூரின் அதிகாரபூர்வ பிரதிநிதியாக இருந்தார். டைமூருக்குப் பார்வையாளர் அந்தஸ்து கூட ஐ.நா. கொடுக்காததால் அவர் நியூயார்க்கிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவிற்குச் சென்றார். அங்கு அவர் டைமூரின் பிரதிநிதியாக இருந்து வருகிறார்.

இந்தோனேஷியா உலகில் பெரிய முஸ்லீம் நாடுகளில் ஒன்று. டைமூரில் 80 சதம் கிருஸ்துவர்கள் உள்ளனர். 1983லிருந்து பிஷப் கார்லோஸ் பிலிப் டைமூரின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் இந்தோனேஷிய ராணுவம் டைமூரிலிருந்து விலகிய பின் மக்கள் வாக்கெடுப்பு எடுக்க வேண்டும் என ஐ.நா.விற்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். இதற்கு பதில் கிடைக்குமுன் இந்தோனேஷியா பல டைமூர் வாசிகளைக் கைது செய்து சிறையில் தள்ளியது.

பிஷப் கார்லோஸ் பிலிப்பும், ரோமன் ஹோர்தாவும் டைமூரின் சுதந்திரப் போரை வெளிநாடுகளில் இருந்து கொண்டு நடத்தி வருகிறார்கள். இது அமைதியான முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்களது இந்த நல்ல முயற்சியைப் பாராட்டவே இந்த நோபல் பரிசு அவர்கள் இருவருக்கும் வழங்கப்பட்டு உள்ளது.

கவிஞரின் மனைவி

சிவபுரம் ஒரு சிறிய நாடு. அதன் மன்னன் சிவசந்திரன். அவன் கவிஞர்களையும் பண்டிதர்களையும் ஆதரிப்பவனெனப் புகழ் பெற்றிருந்தான். அந்நாட்டில் வாணிதாசன் என்ற இளம் கவிஞன் பெயர் பெற்றவன். அவன் தன் பேச்சு வன்மையாலும் கவிதைகளாலும் மன்னனின் மனதைக் கவர்ந்து அவனது அன்பிற்குப் பாத்திரமானான். இதனால் மற்ற கவிஞர்களுக்கு அவன் மீது பொறாமை ஏற்பட்டது. அவர்களில் வயதான சில கவிஞர்களை முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

வாணிதாசன் பண்டிதர் பஞ்சநததின மகளான காவேரியை மணந்துகொண்டு அவளது ஊரான தேவிபுரத்திலிருந்து தன் ஊருக்கு அழைத்துவந்தான். காவேரி குடித்தனம் செய்த சில தினங்களுக்குள் வாணிதாசனின் மன இயல்பைக்கண்டு கொண்டாள். அவன் பெண்களை மட்டம் எனக்

கருதுவதைக் கண்டாள். அவள் அவனது கவிதைகள் பற்றி இரண்டொரு முறை அவனோடு விவாதிக்க முயன்றபோது அவன் கவிதை பற்றி அவளுக்கு எதுவும் தெரியாது என மண்டையில் அடிப்பது போலக்கூறி மேலே பேசாமல் தடுத்து விட்டான்.

இப்படியே சில நாட்கள் கழிந்தன அப்போது ஆடிப்பண்டிகைக்குச் சில நாட்களுக்கு முன் பஞ்சநதம் தம் மகளை ஊருக்கு அழைத்துச் செல்லவும் மாப்பிள்ளை பண்டிகைக்கு தேவிபுரத்திற்கு வரவேண்டும் என அழைப்பு விடவும் வந்திருந்தார். வாணிதாசனும் காவேரியை அன்றே அழைத்துச் செல்லலாம் என்றும் தான் பண்டிகை நாளன்று அங்கு வந்து சேர்வதாகவும் கூறவே பஞ்சநதம் தம் மகளை அழைத்துக்கொண்டு தம் ஊருக்குச் சென்றார்.

காவேரி ஊருக்குப் போன மறு நாள் அரச சபையில் வாணிதாசன்

—சிவனார் செல்வன்—

தன் புதிய கவிதை ஒன்றைக் கூறினான். அதில் இயற்கைவண்ணையே இருந்தது. அவன் அரசாசனமாகக் கவிதையைக் கூறிக் கொண்டிருக்கும்போது மன்னன் சிவசந்திரன் குறுக்கிட்டான்.

அவன் "இளம்கவிஞரே, உம்மை நான் அறிந்த நாள் முதல் இன்று வரை நீர் இயற்கைக் காட்சிகளை மட்டுமே வர்ணித்து வருகிறீர் இயற்கையைப் படைத்த கடவுளைப் புகழ்ந்து அல்ல அல்லது புகழ் யாக நாட்டை ஆளும் மன்னனைப் புகழ்வில்லையே. இப்படி அரசர்களை நீர் புகழாமல் இருக்க ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான்.

கிழக்கே சென்றால் இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்டதும் வாணிதாசன் திகைத்துப்போனான். அவனால் சட்டென பதில் கூற முடியவில்லை. அரசனிடம் ஊதியம் பெறும் அவனாகத் தான் அப்படி கேள்வி கேட்டான். ஏற்பட்டிருந்தது. அரசர்கள் எவ்வளவு தான் பிறரிடம் அன்பும் ஆதரவும் காட்டினாலும் அவர்கள் அகங்காரம் கொண்டவர்களே என்பது அவன் கணிப்பு. கடவுள்தாம் யாவரையும் உயர்த்தி, மன்னித்துக் கொடுத்திருப்பான். இக்காரணத்தால் அவன் இயற்கையையும் அதை அளித்த கடவுளையும் வாணிதாசன் தன் கவிதைகளில் வர்ணித்து வந்தான்.

வாணிதாசன் எவ்வித பதிலும் கூறாமல் நிற்பதைக் கண்ட கிழக்கவிஞர் கங்காதார் "இந்த சிறிய கேள்விக்கு வாணிதாசன் பதில் சொல்லாது நிற்கிறார் என்றால் அதற்கு அவருக்கு

புகல் சொல்ல விரும்பார் இவ்வளவு பெரிய பொருள் இதுவிதந்து அவரது புகழ்ப்புகல் எவ்வளவு எவ்வளவு கனகு கொடுத்தான் என்று கூறி வந்தவைத்தார். இதைக் கேட்டதும் சிவசந்திரனின் முகம் கோபத்தால் சிவந்தது. உடனே அவன் "இளம்கவிஞரே இவ்வளவு நீ என்னிடம் கை நீட்டிப் பணம் வாங்க வரவே வேண்டாம். இனிமேல் நீர் வீட்டில் உயர்ந்துகொண்ட உயர் இஷ்டப்படி கவிதைகளாக எழுதிக் கொண்டே இரும். போங்கள்" என்று கடுமையாகக் கூறி முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

அதைக்கேட்ட வாணிதாசனின் கை உயர்ந்து வந்து அவன் எவ்வளவு வணங்கிவிட்டு எதுவும் பேசாமல் கை குவித்து கொண்ட அங்கு ந்ந்து

சென்றான். அப்போது மிகக் அவனது மனம் ஒரு நிலையில் இல்லாமல் திகழ்ந்தது. அவனுக்கு உணவு செல்லவில்லை. உறக்கம் போவாவில்லை. இப்படியே ஒரு வாரம் கழிந்தது. அப்போது அவன் நெருடிகள் காய்ச்சலில் கிடந்தவன் போல உடல் மெலிந்து போய்விட்டான்.

ஒரு நாள் காலை அவன் எழுந்து நடந்து கொண்டே போனான். அவனது கால்கள்தான் அவனை இழுத்துக் கொண்ட போய் அவனை ஒரு மரத்தடியே தள்ளின. அங்கு ஸ்தம்பிதமாக நிற்கும் சற்று தூக்கில் ஓடிய சுவர்வென்ற தெள்ளிய ஓடையும் அவனது சோர்வைப் போக்கிச் சற்று களிப்பு மூட்டியது. மன்னனது கருந்த சொற்களால் சீர்திருந் திருக்க அவனது மனம் புத்துணர்ச்சி பெற்று

மீண்டும் மன்னனின் ஆதரவையும் அன்பையும் பெற்றுவிட முடியுமென்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றது. அந்நேரம் அன்னன் என்று யோசிக்க வானான்.

அப்போது ஒரு இளைஞன் வந்து அவனை வணங்கி நின்றான். வாணிதாசனும் பதிலுக்கு வணங்கி "நீங்கள் யாரென்று எனக்குத் தெரியவில்லை யோ" என்றான். இளைஞனும் நான் உங்கள் மனைவிகளோடு யின் ஊரில் இருப்பவன். அவன் எனக்கு சகோதரி போல. அதனால் நீங்கள் எனக்கு அத்தான் உறவு. உங்களை நான் என் சகோதரி காவேரியின் திருமணத்தின் போது எங்கள் ஊரின் பார்க்கி நக்கிறேன். ஆனால் என்னை நீங்கள் சரியாக தெரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டீர்கள். ஏனெனில் கொண்டு போய் பார்க்கு என்னை எப்படி நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும்?" என்றான்.

வாணிதாசன் அதைக் கேட்டு எதுவும் பேசாமல் இருந்தான். அந்த இளைஞனோ "நீங்கள் வாழ்வதற்கு முறை உங்கள் கவிதைகளைக் கூறி எல்லோரையும் மகிழ்விப்பதாக கூறியோ கூறினான். அவற்றைக் கேட்டு ரசிக்கலாமென்று ஊரிலிருந்து சிவப்பி வந்தான். நீங்கள் இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான். அப்போதும் வாணிதாசன் எந்த பதிலும் கூறவில்லை.

அதைக் கண்டு அந்த இளைஞன் "உங்கள் மனம் எதற்கோ வாட்டி மற்ற நக்கிறதே ஏதாவது விநம்பக் கூடிய செய்தி நடந்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டான். வாணிதாசனும்

முதலில் தன் நிலை பற்றிக் கூறத்தயங்கினாலும் பிறகு அந்த இளைஞன் துருவித் துருவிக் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லித் தன் நிலையைக் கூறினான். அதைக் கேட்ட அந்த இளைஞன் “உங்கள் பிரச்னை தீர தான் ஒரளவு சிறக்கிற அடிகள் நீங்கள் கொண்டுள்ள அரசர்களைப் பற்றிய எண்ணத்தையற்றீடு கொள்ளுங்கள். அரசனாகப் பிறந்தவன் தன் பெருமையைக் காட்டிக் கொள்ளத் தான் செய்வான். ஆனால் எவ்வளவோ அரசர்கள் பண்டிதர்களை மயக்கி விட்டுக் கொள்ளும் கடவுளை வாழ்படுவது போல வழிபடுகிறார்கள். ஒரு சிலர் அவர்களமர்ந்த பல்லக்குகளைக் கூட அவர்களே சுமந்திருக்கிறார்கள். இதில் எப்படிக்கொள்கிறீர் தெரிந்தது தானே” என்றான்.

வாணிதாசன் அதை ஏற்பது போலத் தலையை அசைத்தான். அவனிடம் ஏற்பட்ட மாறுதலைக் கண்ட இளைஞன் அப்போது கவிதைகளைப் புனைந்து கூறினான். அதன் பொருள் வருமாறு:

யமுனைக் கரையில் கண்ணன் அமர்ந்து நூல் மலகக் கொண்டிருக்கிறான். அதற்குக் கீழ் யமுனை நதி பொங்கி எழுந்தது. இதனால் கலையோரமாக உள்ள மரங்கள் சாய்ந்தன. சில மூங்கில்களோ தங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த புல்லாங்குழலுக்கு இவ்வளவு சங்கியா என்று பொறாமை கொண்டன. எப்படியாவது அந்தக் குழலின் இனிய நாதத்தை அடக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியில் அந்த மூங்கில் மரங்கள் ஆடி பலத்த சத்தத்தைக் கிளப்பின முதலில் அதுகண்டு

யமுனை ஏறிது நடப்பர் கொண்டாலும் பிறகு அம்மூங்கில் மரங்கள் பொறாமை கொண்டுள்ளன என அறிந்து கொண்டது. அப்போது யமுனைக்கு நூலின் நாகம் மீடலாம் இவ்வளவாக இருந்தது அதனால் யமுனை வலுபெற்றிருக்கிறார்களது. இது மரம் வலுவாகிய மண்ணம் மகிழ்ந்து மாய் காலத்திற்கு ஏற்ப நடப்பார்.

அதை கேட்ட வாணிதாசன் அந்த இளைஞனின் பெயரைக் கேட்டு அறந்து கொண்ட பின்னால்தான் இது வரை தன்தான் கவிஞர்களில் சிறந்தவன் என எண்ணி இறுமார்க்கிருந்தான் உங்களிதை அற்புதம்! விஷயத்தை எனக்கு உபதீபிப்பது தெளிவாகக்கூற இருக்கிறார்கள் என்று கூறி அந்த இளைஞனின் மூங்கில் இலையோ

யது எனக் கூறிக் கொள்ள வாணிதாசனின் பண்பைச் சிறுத்து அவன் மௌனமாக இருப்பதைக் கண்ட தனிகாசன் எவ்வாறு அவனைத் துன்பித்துச் சொல்லி அரசரிடம் அக்கவிதையைக் கூற-அனுப்பி வைப்பது என்று யோசிக்கலானான். முடிவில் அவன் தன்கலைப்பாணையை எடுத்துப், தன் புகத்தில் ஓட்டி வைத்துக் கொண்டு இருந்த மீசையை அகற்றியும் தன் உண்மை உருவில் வாணிதாசனின் முன் நின்றான்.

ரத்னாகரன் வேறு யாருமல்ல வாணிதாசனின் பண்பைக் காண்பது தன் முன் ஆண் வேடத்தைக் களைத்து விட்டு நிற்கும் கண்மனைவி காசனின் கண் தனிகாசன் களைத்து நின்றான். மறு நிமிடமே "ஆ! காவேரி! நீயா?" என்று ஆச்சரியப்பட்டு கேட்டான்.

காவேரியும் புன்னகை புரிந்த வாறே "ஆம். நானேதான்" என்று முன்பு பிச்சிய ஆண் துண்டிப்புகளாகத் தான் பிறகு தன் இயல்பான பெண்ணிய துண்டில் அவள் தங்குகிறாள் அவமானமடைந்து பதில் எதுவும் கூறாமல் கலைத்துவிட்டுக் கொண்டு அங்கிட்டு வந்து வெளிச் சூரியகாக்கி இங்கிட்டு வந்த என் தந்தையின் இரகசியங்கள் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டு நான் தலித்துப் பேரணை என் தந்தையின் வீட்டில் இருக்க வேண்டிப் புகவல்ல உடனே நான் கிளம்பிப் போவதாக என் தந்தையிடம் கூறினேன் அவரும் என்னோடு இங்கு வரவதாகச் சொன்னார். ஆனால் நான்தான் வாசனிடம் என்று தடுத்து விட்டேன். நான் காவேரியாக உங்களுக்கு எந்த

யாசனையும் காணாமல் அவர்கள் ஏற்க மாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும் அகனாசன் ஆண் வேடத்தில் ரத்னாகரனாக உங்கள் முன்வந்தான். இங்கு என் தந்தைய தங்கு கொஞ்சமும் தயங்காமல் அரசரிடம் கூறுங்கள்" என்றான்.

முதலில் திகைத்துப் போன வாணிதாசன் அவள கூறியதை கவனமாகக் கேட்டு அவளது யோசனையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தான். தான் எவ்வளவு எடுத்துக் காட்டியும் கண்களின் தன் யோசனையை ஏற்காமல் இருப்பது கண்டு மிகவும் வருந்தி "என் யோசனையை ஏற்க ஏன் மறுக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

வாணிதாசன் அந்த நிமிடம் யோசித்து விட்டுப் பிறகு "நான் பெண்களை மதிக்காமலும், அரசர்

கனாத் டபிர் கலாசிகரத்து உடர் தீர்
அவமானப்பட்டும் இப்போது
இந்நூல் வநுகி தான் துத்த மன்று
எண்ணங்கொளையும் நீ லா அடியில்
வீழ்ந்தி விட்டாய் இக் கல் மொற
உனக்குத்தான் அதனால் நான் உலக
துத்தகலை வணங்குகிறேன் என்று
தமிழத்த குரலில் கூறினான்.

தன் கணவனின் மனத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது கண்ட காஷ்மீரிகள் தம் போனாள். அவர்களிருவரும் தம் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

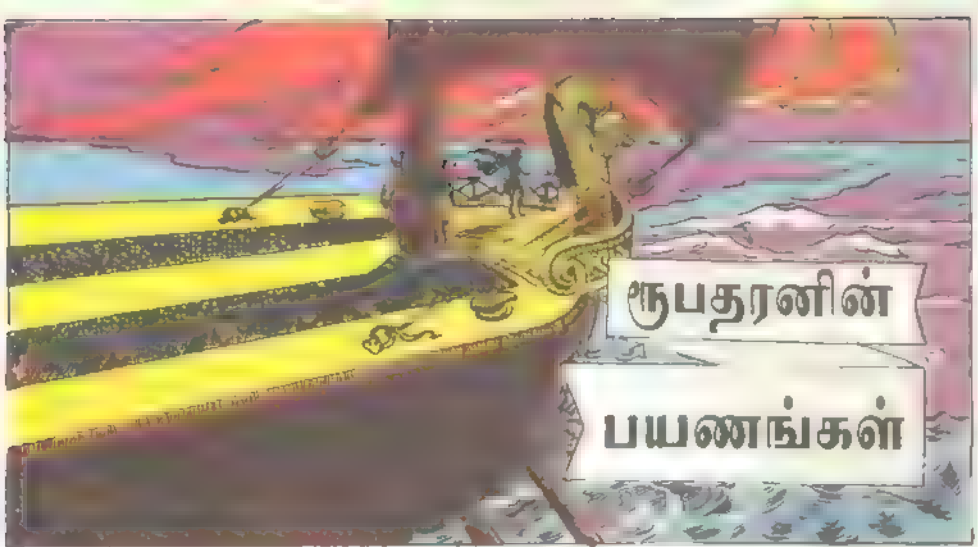
மறுநாளே வாணிதாசன் மாறு
வேடம் அணிந்து அரசனைக் கண்டான்.
அவன் காவேரி புனைந்த கவிதையைக் கூறினான். அதைக்
கேட்ட சுவசங்கிஷ்டம் அப்பால் என்
சனாயில் கண்ணாவித் துடித் துடி
த்தபொழுது காவேரி வாணிதாசன் துத்
தார். மூங்கில் மரங்கள் போலிருந்த
சில கவிஞர்களின் சதியால் நான்
அவ்வாறு தப்பினால் அவ்வாறு தப்பி
விட்டேன். இப்பொழுது என் காவேரி
உணர்ச்சி போல, காவேரித் துடித் துடி
வாணிதாச துத் துடித் துடித் துடித்
தப்பித் துக்கிடுதல், காவேரி என் துத்
செய்யும் மற்றொரு உதவி அந்தத்

கவிஞரைக் கண்டு நான் மீண்டும் அவரது அன்பைப் பெற விருமடி காலங்களின்போது பொலவது இலாகா செய்வீர்களா?" என்று கேட்டான். மாறு வேடத்தில் சென்ற வாணிதாசனும் அரசரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாகக் கூறிப் பரிசுகளை வாங்கிக் கொண்டு சென்றான்.

அதற்குப் பின் வாணிதாசன் அவரைக் கண்டான். சுவாசத்திலும் அவரை அடபுடன் வாயெடுத்துப் பாரில் முதலிடம் அளித்தான். ஒரு நாள் அவன் மன்னனிடம் தன் மனைவிக்கு விரிவுபடுத்தக் கவனிக்க யால் மீண்டும் அவனது அன்பைப் பெற முடிந்தது என்பதைக் கூறி நடந்ததை விவரமாகச் சொன்னான்.

சிவசத்திரனும் அது கேட்டு மகிழ்ந்து "உங்கள் மனைவியும் கல்வி கடிப்பவளா? எவ்வளவு கல்வி கற்கிறீர்கள்? இவை நமது சூழல்களில் பண்புடையவையும்கூட. இவற்றை கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவற்றை கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய காரணம் கிடைக்காத அரிய காட்சி" என்று சொல்லித் தந்துவிட்டுப் பரிசுகளையும் மானியங்களையும் அளித்தான்.

17

[illegible]

அங்கு கூடிய கயவர்கள் ஒவ்வொருவனாக வந்து அந்த வில்லை நாடினாற்ற புயன்று கொற்றுப் போனார்கள். இச்சமயத்தில் பன்றி மேய்ப்பவனும் மாட்டுக்காரனும் வெளியே சென்றார்களா அவர்களைத் தொடர்ந்து ரூபதரனும் சென்றான்.

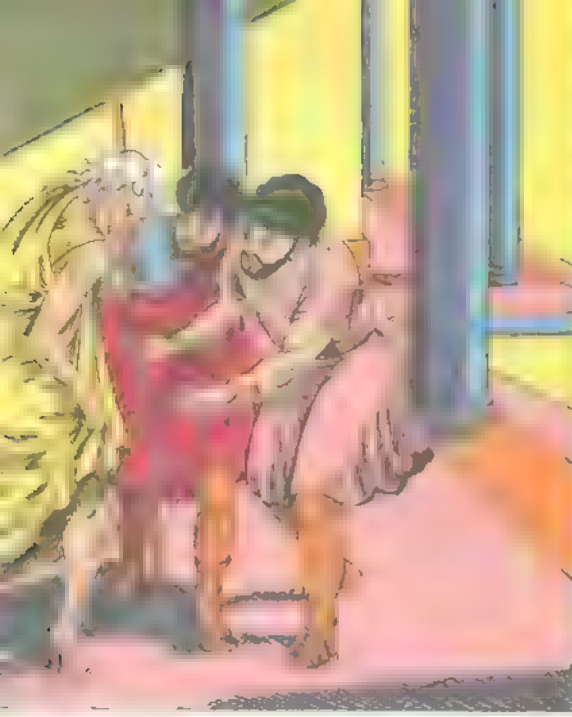
அவன் அவ்விருவரையும் தன்ன
நீக அடைத்து "நான் சொல்வதை
கவனமாகக் கேளுங்கள். உங்கள் மன
மனார் சபதரன் இங்கு வந்தால் அவ

தக் துந்ங்கள் தவிபுரிவீர்களா? அவ
பொருள் சென்று இப்போது இங்க வீர்
டில் கூடியுள்ளவர்களை எதிர்ப்பீர்
களா? ஒன்றுமே நேரடி இல்லாமல் உங்
கள் அபிப்பிராயத்தை என்னிடம்
தெரிவியுங்கள்" என்று கேட்டான்.

அவர்கள் இருவரும் ரூபதரன் வந்தால் அவனுக்குத் தவவுதாகச்சத்தியம் செய்தார்கள். அப்போது ரூபதரன் "நான்தான் ரூபதரன். நான் திரும்பி வந்ததுபற்றி பகிழ்ச்சி அடையும் உங்கள் நினைவாக்தான் பதலில் பார்ச்

-அப்புலிமதம்-

கிறேன். கடவுளின் அருளால் என்
உங்களுக்கு வீடும், நிலமும் கொடுத்
துப் பாதுகாக்கிறேன். நான் ரூபதரன்
இல்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்
பட்டால் என்காலிலுள்ள இந்த வடு
வைப் பாருங்கள்'' என்று கூறித் தன்
காலிலுள்ள வடுவைக்காட்டினான்.

உண்மையிலே அவன்தான் தம்
எஜமானன் எனக் கண்டு அவர்கள்
ஆனந்தக் கண்ணீர் வடித்தார்கள்.
வேட்டையின்போது ஏற்பட்ட காயம்
குணமடைந்து வடுவாக மாறியது
அவர்களது நிலையிற் குயங்கிது. அப்
போது அவர்கள் இப்போது கண்ணீர்
வடித்துக்கொண்டிருக்கலாம் அல்லது
மகிழ்ச்சி கொண்டிருக்கலாம். தான்
மல்லவோ தான் இப்போது மகிழ்ச்சி

உள்ளே போகிறேன். பிறகு நீங்கள்
இருவரும் ஒவ்வொருவராக உள்ளே
வாருங்கள். நான் வில்லைக்கேட்கும்
போது அவர்கள் அதை எனக்குக்
கொடுக்க மறுப்பார்கள். அப்போது
பன்றி மேய்ப்பவன் அந்த வில்லை
எடுத்து வந்து என்னிடம் கொடுக்க
வேண்டும். அதன்பின் அங்குள்ள
பேண்டை எல்லாம் அழைத்துவந்து
போய்க்கதவைமூடி உட்புறம்தாளித்
டுக் கொள்ளச் சொல்ல வேண்டும்
அழைத்துவந்து வேண்டிய என்னையும்
கேட்டாலும் அவர்கள் கதவைத்
திறந்து கொண்டு வெளியே வரக்
கூடாது என்று அவர்களிடம் எச்ச
ரிக்கை செய்வது போலக் கூற வேண்
டும். சுகப்பிராப்தியும் நீயும் போய்
மாளிகையின் வாசல் கதவை மூடித்
தாளித் திறிற் கொண்டு வரவில்லை
தெரிந்ததா?'' என்றான்.

அதன்பின் ஒவ்வொருவராக அவர்
கள், வீட்டிற்குள் சென்றார்கள். அப்
போது விபுலயோதன் வில்லை
எடுத்து அதைக் கண்டு எல்லாம்
கொண்டிருந்தான்.

அவனால் முடியவில்லை. அப்
போது அவன் ''சீச்சீ! இந்தப் பழம்
புளிக்கும்'' என்பது போல ''பூ'
இதில் இதைப் பதமாடிக்கொள்
விட்டால் மணந்து கொள்ள வேறு
பெண்ணை எல்லாம் பதமாடிக்கொள்
வில்லை எடுத்து நானேற்றி அம்பு
எய்வதெல்லாம் வெட்டிவேலை
இதை இன்னும் நான் செய்ய
கொண்டிருக்கமாட்டேன்'' என்றான்.

அதைக்கேட்டு துர்ப்புத்தி ''என்ன
பதறுகிறாய்'' இன்று இக்களில் மட்ட
சாரம் வேண்டாம். இன்னொரு

நானைக்கு வைத்து கொள்வோம்'' என்றான். எல்லோரும் ''அப்படியே செய்வோம்'' என்றனர். அப்போது கிழவேடத்திலிருந்த ரூபதான் ''ஐயன் மார்களே! அந்த வில்லை என்னிடம் கொடுக்கிறீர்களா? என் பலம் எவ்வளவு என்று பார்க்கிறேன்'' என்றான்.

அதைக்கேட்டு எல்லோரும் கோப மடைந்தார்கள். துர்புத்தியோ ''கிழவா! உன் புத்தி தடுமாறுகிறதா? இது உன் பலம் என்று நினைக்கிறாயா? கனமானவில். இதனை எங்களால் நானேற்ற இன்று முடியவில்லை. ஆனால் உன்னால் வில்லை தூக்கவா வது முடியுமா?'' என்று கேலியாகக் கேட்டான். அப்போது பத்மமுகி ''துர்புத்தி! என் மகன் அழைத்து வந்த அந்த விருந்தாளி ஏன் வில்லைப் பார்க்கக் கூடாது? அவர் வில்லில் நானேற்றி விடுவார் என்ற பயமா?'' என்று கேட்டான்.

விபுலயோதனோ ''அந்த பயமெல்லாம் இல்லை. எங்களால் செய்ய முடியாததை இந்தக் கிழவனா செய்யப் போகிறான்? அப்படிச் செய்தால் எங்களுக்குத்தான் அவமானம்'' என்றான். அப்போது தீரமதி தன் தாயாரிடம் ''வில் விஷயமாக நீ ஏன் மமா வீணாகக் கவலைப்படுகிறாய்? நான் இந்த வில்லையாருக்கு வேண்டுமானாலும் தானமாகக் கொடுப்பேன். அதையாராலும் தடுக்க முடியாது. நீ போய் உன் வேலையைப் பார்'' என்றான்.

அதைக்கேட்டு பத்மமுகி ஆச்சரியத்துடன் தன் மகனைப் பார்த்தாள். கனம் கனம் துர்புத்தியை எவ்வளவு துணிச்சலாக என்று எண்ணி அவள் பெருமிதம் கொண்டாள். தன் மகன் கூறியபடியே

அவள் தன் அறைக்குச் சென்றாள். இதற்குள் பன்றி மேய்ப்பவன் வில்லை எடுத்து வந்து ரூபதானிடம் கொடுத்தான். அதைக் கண்டு பலர் அவன் பையனாகக் கூச்சலிட்டுத் துர்புத்தியைப் போடப் போவதாகக் கூச்சலிட்டார்கள். அதனால் பன்றி மேய்ப்பவன் பயங்கரமாகக் கூச்சலிட்டுத் தரல் தன் வேலையைச் செவ்வனே செய்து முடித்தான்.

இதற்குப் பின் அவன் பெண்களுள்ள இடத்திற்குப் போய் அவர்களை எல்லாம் தம் அறைகளுக்குப் போய் கதவை மூடி உட்புறம் தாளிட்டிக் கொண்டு வெளியே என்ன நடந்தாலும் வரவேண்டாமென்று எச்சரித்தான். அவர்களும் அவன் கூறியதில் உண்மை இருப்பதையும் எதோ விபரீதம் நடக்கப் போகிறது என்பதை

புரிந்து கொண்ட அவனது சொற்
படி செய்தனர். இக்காரணம் காரண
பிராப்தி யார் கண்ணிலும் படாமல்
வெளியேபோய் மாளிகையின் வாசல்
கதவை மூடித் தாளிட்டான்.

ரூபதரன் வில்லை எடுத்து அதை
அம்படியும் இரண்டடியாகக் கீழ்ப்பா
பார்த்தான். எல்லோரும் அவனைப்
பார்த்தவாறே இருந்தனர். கிழவ
னுக்கு வில், அம்புகள் பற்றி ஏதோ
கொஞ்சம் தெரியும் போல் தகைத்து
என்று அவர்கள் தமக்குள் பேசிக்
கொண்டார்கள் இதற்குள் ரூபதரன்
வில்லை வளைத்து நாண் ஏற்றி
விட்டான். அதை மீட்டிப் பார்க்கவே,
அது 'டங்' என ஒலித்தது. அந்த
ஒலியை அங்கிருந்தோர் மனதை ஒரு
கலக்கு கலக்கியது.

அப்போது திடீரென்று ஒரளவில்லை

எடுத்துக்கொண்டு வந்து ரூபதரனின்
பக்கத்தில் நின்றான். ரூபதரன் தான்
அங்கிருந்த கந்தல் துணிகளைக்
கழற்றி ஒரு புறமாக எறிந்தான். சட்
டென வாசற்படி மீது போய் அவன்
நின்று கொண்டு "இப்போது குறி
வைத்து அம்பை எய்யப்போகிறேன்,
இதற்குள் யாராவது இப்போது
அம்பை எய்திருக்க மாட்டார்கள்"
என்றான்.

அந்த அம்பு துர்புத்தியை தாக்கப்
போகிறது என்று யாரும் நினைக்கக்
கூடவில்லை. துர்புத்தி மதுவை அருந்
திக் கொண்டிருந்த போது ரூபதரன்
எய்த அம்பு அவனது கழுத்தைத்
துவாக்கிப் பறந்து போய் அவன் கீழ்
விழுந்து உயிர் விட்டான். உடனே
அங்கே கூச்சலும் குழப்பமும் ஏற்
பட்டது. எல்லோரும் எழுந்தனர்
ஆயுதங்களை வைத்திருந்த இடங்
களைப் பார்த்தனர். ஆனால் அவை
அங்கே இருக்கவில்லை.

"கிழவா! எங்கனையா தாக்கு
கிறாய்?" என்று எல்லோரும் கத்திக்
கொண்டு பாய்ந்து வந்தார்கள். அப்
போது ரூபதரன் "நன்றி கெட்ட நாய்
களா! நான் ட்ராய்ப் போரிலிருந்து
திரும்பி வரமாட்டேன் என்றுதானே
எண்ணினீர்கள்? அதனால்தான் என்
வீட்டில் வந்து எல்லோருமாகக் கூடிக்
கொட்டமடித்து என் சொத்தை யெல்
லாம் கரைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களா?
நான் உயிருடன் இருக்கும்போதே என்
மனைவியை மணக்க வேறு விரும்பு
கிறீர்களா? உங்களுக்கு கடவுள் பயமு
மில்லை, மனச்சாட்சியும் இல்லை,
ஆனால் இப்போது உங்களுக்கெல்
லாம் நான் எமனாக வந்திருக்கிறேன்.

இதோ உங்கள் உயிர் போகப் போகிறது" என்றான்.

அவனது வார்த்தைகளைக்கேட்டு அவர்கள் கற்சிலைகள் போலாகினர். விபுலயோதன் மட்டும் ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு "நீ உண்மையில் ரூபதரனே. ஏனெனில் உன் பேச்சில் வீரம் இருக்கிறது. நாங்கள் பல அக்காயங்களைச் செய்துவிட்டோம். இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்த துர்ப்புத்திதான். அவன் உன் பனைவியை விவாகம் செய்து கொள்ளாமல் தம் வாலிஸை, உன் மகனையும் கொன்று உன் சொந்தை எல்லாம் அபகரிக்கத் திட்டமிட்டான். நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உனக்கு இதுவரை எற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு ஈடு செய்கிறோம். பணம், ஆந், மார்கள் என்றெல்லாம் கொடுத்து விடுகிறோம் எங்கள் மீது கோபம் கொள்ளாதே எங்களைக் கொல்லாமல் விட்டுவிடு" என்றான். ரூபதரனோ "அடே அயோக்கியர்

களே! நீங்கள் செய்த பாவங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியது உங்களது உயிர்களுமே, உங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நான் கொல்லத்தான் போகிறேன். நீங்கள்தான் தந்தை தப்பி ஓடி வந்த முடியாது" என்றான். அப்போது விபுலயோதன் தண்பர்களை இவன் ஏதோ உளறுகிறான். எல்லோரும் வாட்களை உருவிக் கொண்டு இவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு தாக்குங்கள் இவனால் எவ்வளவு பேர்களைக் கொல்ல முடியும் என்று பார்க்கலாம். நாம் வெளியே போய்க் தூல்கொடுத்தால் உளர்க்கார்கள் நமக்கு உதவ ஒடி வரவார்கள் அப்போது இவனால் என்ன செய்து விட முடியும்?" என்றான்.

பிறகு அவன் வாளை உருவிக் கொண்டு ரூபதரன் மீது பாய்ந்தான். அவன் பறவிநாய் போலதான் வந்த அப்பு அவன் மார்பைத் துளைத்துக் கொண்டு சென்றது மற்றவர்களும்

ரூபதானைத் தாக்கவந்தார்கள். சிலரை தீரமதி தன் ஈட்டியால் குத்திக் கொன் டான். மற்றவர்கள் அங்கு கிடந்து "உங்களுக்கும், பன்றி மேய்ப்பவ னுக்கும், மாடு மேய்ப்பவனுக்கும் ஆயுதங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறேன்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்.

ரூபதரனும் "சரி. என் அம்புகள் தீருமுன் அவற்றை விரைவில் கொண்டு வந்து விடு" என்றான். தீரமதியும் ஆயுதங்களை மாடு மேய்ப்பவன் அறைக்குள் போய் வாங்குகளையும், கேடயங்களையும், ஈட்டிகளையும் கொண்டு வந்தான். அப்போது ரூபதரன் கொண்டு அவர்கள் கதவை அடைத் துக் கொண்டு நின்றான்.

அம்புகள் எய்து தீர்ந்துபோனதும் ரூபதரன் ஈட்டியை எடுத்துக் கொண்டான். அதுவரை சிலர் இறந்து விட்டனர். அவர்களுக்குக் காலன் ஆயுத அமைதி தந்து ஆயுதங்களை எடுத்து வந்து கொடுத்தான். அப் போது தான் தீரமதிக்குத் தான் ஆயுத அறையைப் பூட்டாமல் விட்டுவந்தது நினைவிற்கு வந்தது. தீரமதி உடனே பன்றிமேய்ப்பவனை அணுகி ஆயுத

அறையின்கதவைப் பூட்டிவிட்டு வரச் சொன்னான். மறுமுறை ஆயுதங்களை எடுக்க காலன் சென்றபோது அவன் பன்றி மேய்ப்பவனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டான்.

சண்டை அவ்விட்டில் நடந்தது. ரூபதரன் காயப்பட்டாமல் தப்பித் தன்னை எதிர்க்க வந்தவர்களை ஈட்டி யால் குத்திக் கொன்றான். அவனுக்கு காயம் ஏற்படவில்லை. ஈட்டிகளெல் லாம் தீர்ந்த பின் தன்னை எதிர்க்க வந்தவர்களை ஈட்டியால் குத்தி விட் தினான். அன்று தேவதைகள் ரூப தரனின் பக்கம் இருந்தன. அவனது பக்கம் கிட்டி வந்தன. பூதங்கள் போனார்கள், இருவர் மட்டும் தப் பினார்கள், அவர்கள் அப்பாவிகள்.

அந்தப் பெரிய கூடத்தில் ஒரே மனித உடல்களாகக் கிடந்தன. ரூப தரன் கிழ வேலைக்காரியைக் கூப் பிட்டு "வேலைக்காரர்களிடம் முத லில் இந்த உடல்களை அப்புறப் படுத்திவிட்டு நன்குமுவிவிட்டு சாம்பிராணிபுகை யைப்போடு" என்றான்.

அவளும் அவ்வாறே செய்தாள்.

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

சாபம் விலகியது!

துருவன் கடுந்தவம் செய்வது கண்டு இந்திரன் கோபமுற்று அக்கவிதையைக் கவனக் கொள்ளவில்லை. தேவனை ராட்சஸனாக மாற்றி அனுப்பினான். ஒரு ராட்சஸன் துருவனைத் துன்புறுத்தி வருவது கண்டு ஒரு முனிவர் கோபமடைந்து "விரதா! நீ என்றென்றுமே ராட்சஸனாகவே இருப்பாய்" என்று சபித்துவிட்டார்.

ராட்சஸனாகிய விரதன் சபரிநதிக் கரைக்குப்போய் அங்குவரும் மனிதர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு தின்று வந்தான். எல்லா விதத்திலும் அவன் ராட்சஸனாக இருக்கலாம். பிடிக்கப்படாமல் என்ன நடக்கிறது எனப் பார்க்கும் சக்தி மட்டும் அவனிடம் இருந்தது.

சபரி நதியும் கோதாவரி நதியும் கெதும்பு நதிகளும் ஒன்றுபட்டன. அப்போது இந்நதிகளும் அங்கு நகரமொன்று கட்டி அதில் வசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அப்போது விரதன் அங்கு வந்தான்.

கன்பயந்து ஓடி விட்டார்கள். ஆனால் பரதன் என்ற சிறுவன் ராட்சஸனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டான்.

ஒடிப்போன சிறுவர்கள் பரதனின் தந்தையிடம் அவரது மகன் விரதனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டதைக் கூறினார்கள். அவரும் ஒடிப் போய் விரதனைக் கண்டு "என் மகனை விட்டு விடு அவனுக்கு பதிலாக என்னை வேண்டுமானால் கொண்டு தின்று விடு" என்றார்.

ராட்சஸனோ "அது முடியாது. எனக்குக் கிடைத்ததை விடமாட்டேன். உன் மகனை நாளைக்குள் எங்காவது ஒளித்துவை. அவன் ஒளிந்த இடத்தை மூன்று முறைகளுள் நான் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போனால் அவனைக் கொல்லாமல் விட்டு விடு" என்று கூறிப் பரதனை அனுப்பி தந்தையிடம் விட்டுச் சென்றான்.

பரதனின் தந்தையும் பிரம்ம சகலனை அழைக்கப் போகும் அந்த

முனிவர் முன் கொண்டுவந்தார். பார்ப்பா
விடம் தன் மகன் பரதனை விரதனிட
மிருந்து காக்குமாறு வேண்டவே
பார்ப்பாவும் பரதனை பார்ப்பா கொத்
திற்கு எடுத்துப் போய்தான் அம்மம்
தாயனாயின் ஒரு இகழாக மாற்றி
அதில் வைத்து விட்டார்.

மறுநாள் விரதன் பரதனின் தந்தை
யைக் கண்டு "உன் மகன் பிரம்மா
வின் ஆசனமான தாயனாக்குள் ஒரு
இகழாக இருப்பதைக் கண்டறிவித்து
விட்டேன்" என்றான். அப்போது
அம்முனிவர் பரதனை விட்டுவிடும்
படிக் கொஞ்சவே அவனும் "சரி,
இன்று நான் கண்டறிவிக்க முடியாத
இடத்தில் ஒளித்துவை பார்க்கலாம்.
என்று கூறிவிட்டு போனான்.

முனிவர் மும்பாசுவனை ஆராதிக்
கவே அவரும் முனிவர் முன் வந்
தார். முனிவர் அவரிடம் தன் மகனை
விரதனிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்
ட வேயாசுவன் பரதனைக் கைவிடச்
செய்து அழைத்துப் போய் ஒரு மலாக
மாற்றினார். பார்வதி தேவி அந்த
மலையை எடுத்துத் தன் கையில் வைத்
துக் கொண்டாள்.

மறுநாள் விரதன் பரதனின் தந்தை

யைக் கண்டு "உன் மகன் மலராகி
பார்வதி கையில் இருந்தால் இரப்ப
தைக் கண்டு பிடித்து விட்டேன்"
அவனை இன்று ஒளித்துவை பார்க்க
லாம்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான்.

முனிவரும் விஷ்ணுவை ஆராதிக்
கவே அவரும் முனிவர் முன் வந்
து, முனிவரும் தன் மகனை விரதனிட
மிருந்து காப்பாற்றமாறு வேண்டி
னார். விஷ்ணுவும் பரதனை அழைத்
துக் கொண்டு வைகுண்ட கோகத்திற்
குச் சென்றார். மறுநாள் விரதன் முனி
வரைக் கண்டு "எங்கே பரதன்?
அவனை எங்கே ஒளித்து வைத்தி
ருக்கிறாய்?" இப்போது நான் அழைக்
கிறேன். எங்கே இருக்காய்? வந்தான்"
என்று கூறி "பரதா! வா!" என்று
கூறினான்.

பரதனும் "உங்கள் மார்பினுள்
இருக்கிறேன் இதை உங்களுக்குக்
என்று கூறி விரதனின் மார்பைப்
பிளந்து கொண்டு வெளியே வந்தான்.
அப்போது தாம் சுவன் விரதன் இருந்து
கேவனாகி சாயத்திலிருந்து விரயம்
டான். பரதனும் உயிர் தப்பினான்.
இது விஷ்ணுவின் மாய விளையுதலில்
ஒன்று.

அவன் உத்தமனே!

தன் முயற்சியில் சற்றும மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தில் ஏறி அதில் தொங்கும் உடலைக் கீழே விட்டுக் கொண்டான். பின்னர் கீழே இறங்கி அவன் அதைச் சமந்து கொண்டு பயானத்தை நீதாக்கிச் செல்லையில் அக்ஷயன் விநயத் தீவதாளம் எள்ளி நடைத்து மன்னனை! இந்த பயங்கர இரவில் இங்து வந்து இப்படி முயல்கிறாயே. இதற்குத் தக்க பலன் உனக்குக் கிடைக்குமா? சில சமயங்களில் நாம் நினைப்பது நடந்து விடுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று கூட யாராவது சொல்ல முடியாது. இதற்கு உதாரணமாக உக்கிரமூர்த்தி என்பவனின் உபவாசம் பற்றிக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்" என்று கூறிக்கதை சொல்ல ஆரம்பித்தது.

ரங்கபுரம் என்ற ஊரில் ரங்கசாமி என்பவன் இருந்தான். அவனது வீட்டின் கொல்லைப் புறத்தில் பெரும் புதையல் இருப்பதாக எல்லோரும்

வேதாளம் சொல்லும் கதை

பேசலானார்கள். ரங்கசாமி அது வந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு தான் அவரின் அவதூறுக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஒருமுறை அவனது வீட்டிற்கு ஒரு யோகி வந்தார். அவரிடம் ரங்கசாமி தன் வீட்டுப் புதையல் பற்றிக் கேட்கவே அவரும் "நீ ஒரு சாதுவையோ ஒரு உத்தமனையோ உன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்துவந்து நான் உன் அளந்தகத்தை உணவு அளிக்க வேண்டும். நான்காவது நாள் அவர் முழு பட்டினிகிடந்து ஐந்தாவது நாள் அவர் கடப்பாரை கொண்டு வந்து வந்ததற்கு எங்கு தோண்டுகிறாரோ அங்கு நீ அடிபட்ட தோண்டினால் உனக்கு அந்தப் புதையல்கிடைக்கும்" எனக்கூறினார்.

அன்று முதல் ரங்கசாமிதான்

உத்தமாராக மதிப்பிட்டவரைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து மூன்று நாட்கள் நல்ல உணவு கொடுத்து நான்காவது நாள் முழு உபவாசம் இருக்கச் சொல்லி ஐந்தாவது நாள் அவரிடம் கடப்பாரையால் தன் வீட்டுக் கொட்டைப் புரக்கின் அவதூறுக் கொண்டு வந்தது இடம் கட்டி கொண்டு தான் கொண்டு வந்தது என்பதற்கான அதற்கு யாரும் இசையவில்லை. ஒரிகுவரிடம் தனக்குக் கிடைக்கப் போகும் புதையலில் ஒரு பங்கு கொடுப்பதாகக் கூறியும் அவர்கள் தாம் பிறர் பணத்திற்கு ஆசைப்படுவதில்லை என்று கூறி மறுத்து விட்டார்கள். அவனது நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு ஒரு சிலர் மூன்று நாட்கள் நன்கு சாப்பிட்டு நான்காவது நாள் உபவாசம் இருந்து ஐந்தாவது நாள் கடப்பாரையால் தோண்டிய இடத்தில் ஆழத் தோண்டிப் பார்த்தும் அவனுக்குப் புதையல் கிடைக்கவில்லை.

நாளாக ஆக அவனது அழைப்பை ஏற்று அவனது வீட்டுக்கு வந்தார் இல்லாது போயினர். சில நாட்களுக்குப் பின் முன்பு வந்த அதே யோகி ரங்கசாமியின் வீட்டிற்கு வந்தார். ரங்கசாமி அவரிடம் "சுவாமி! நீங்கள் கூறியபடி நான் நல்லவர்களைத் தான் கொடுத்தேன் உபவாசம் இருக்க வைத்து அவர்கள் கடப்பாரையால் உனக்கு இடம் கட்டி கொண்டு வந்தது தேன். ஆனால் புதையல் கிடைக்கவில்லையே" என்று புலம்பினான்.

அப்போது யோகி "உன் விருந்தாளியை முழு உபவாசம் இருக்கச் சொல்லி கொண்டு வந்தது அவர்

கள் அப்படி இருந்தார்களா? முழு உபவாசம் என்றால் எதுவும் சாப்பிடாமலும் தண்ணீர் கூடக் குடிக்காமலும் இருப்பதுதான். அப்படி அவர்கள் பட்டினி இருந்தார்களா?" என்று கேட்டார்.

ரங்கசாமியும் "இல்லை. யாரும் இரண்டு நாட்கள் உபவாசம் யார்க்கிடையேயும் நீங்கள் கூறியபடி உபவாசமும் இருக்கவும் மாட்டார்கள். நான் வேண்டுமானால் இந்த உபவாசத்தை மேற்கொள்கிறேனே" என்றான். யோகியோ "கூடாது. அப்படி நீ செய்வது சுயநலமாகும். இவ்வூர் உருக்குந்தி பரந்த உபவாசம் மல்லிபுரம் என்னும் சிறிய நகரம் உள்ளது. அங்கு உக்கிரமூர்த்தி என்பவன் இருக்கிறான். நீ அவனை அழைத்து வந்து உபவாசம் இருக்கச் செய்தால் உன் விருப்பம் நிறைவேறும்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்.

ரங்கசாமி உடனேயே மல்லிபுரத்திற்குப் போய் உக்கிரமூர்த்தியின் வீட்டை எளிதில் கண்டுபிடித்து விட்டான். ஆனால் அவன் எதிர்பார்த்தது போல உக்கிரமூர்த்தி ஏழையாக இருக்கவில்லை. கப்பல் போன்ற மாளிகையில் அவன் வசித்து வந்தான். அவனிடம் பலர் பணிபுரிந்து வந்தனர். இதைக் கண்ட ரங்கசாமி "இவ்வளவு பெரிய பணக்காரனை நான் என்னவீட்டிற்கு அழைத்துப் போய் உபவாசம் இருக்கச் சொல்லிவிட்டின் பின்புறத்தில் கடப்பாரையால் ஏதாவது ஓரிடத்தில் குத்தச் சொல்ல முடியுமா? இது நடக்குமா?" என்று கள் பலகிறதன் எண்ணிச் சொகப

படலானான். ஆனால் நல்ல உயரமும் உடல்கட்டும் கொண்ட உக்கிரமூர்த்தி ரங்கசாமியை கண்டதும் தானே வந்து அவனை வரவேற்று வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்றான்.

ரங்கசாமியை உட்கார வைத்து உபசரித்து அவன் வந்த வேலை என்ன என்று உக்கிரமூர்த்தி கேட்டான். ரங்கசாமி தயங்கித்தான் வந்த காரணத்தை கூறினான். அதைக்கேட்ட உக்கிரமூர்த்தி "பூ! இதுதானா? நான் உன் வீட்டிற்கு வந்து மூன்று நாட்கள் சாப்பிட்டுவிட்டு நான்காவது நாள் முழுப் பட்டினி கிடந்து ஐந்தாவது நாள் உன் வீட்டின் பின்புறம் தோண்டுகிறேன். தன்னைத் தான் காண்கிறேன். நாளை நாம் கிளம்பலாம். அதற்குள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன்" என்றான்.

ரங்கசாமியும் அன்றிவுச்சாப்பிட்டு விட்டு நன்கு துங்கினான் பறுநாள் காலை அவன் எழுந்த போது உக்கிர மூர்த்தி பயணத்திற்குத் தயாராக இருப்பதை அறிந்தான். அவன் உக்கிரமூர்த்தியைப் பற்றி விசாரித்த போது தன்பணியாட்களுக்கு அவன் நல்ல சம்பளம் கொடுத்திருான் என்றும் ஆனால் வேலை மட்டுமே கசக்கப் பிழிந்து வாங்கி விடுவான் என்றும் அவனுக்குத் தெரிந்தது. அவன் நல்லவேளை, கெட்ட பழக்கங்கள் எதுவும் இல்லாதவன். ஆயினும் சில கெட்ட துணங்கள் உள்ளனவாம்.

இதைக் கேட்ட ரங்கசாமி உக்கிரமூர்த்தியை உத்தமன் எனக் கருதியுமா என்று யோசித்துக் கவலைப்பட்டான். ஆயினும் யோசி அவனை அழைத்துக் கொண்டு போகச் சொன்ன

தால் அவன் மனம் சற்று ஆறுதலை அடைந்தது.

இதற்குள் ஒரு வேலையாள் ரங்கசாமியிடம் "உங்கள் வேலை பற்றி எம் ஜெமானர் எங்கள் எல்லோரிடமும் விரிவாகக் கூறினார். ஆனால் இந்த உபவாசத்திற்கு இவனை ஏன் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்? இவர் ஒரு நாளைக்கு ஆறு வேலை சாப்பிடுவவராயிற்றே" என்று ஆச்சரியப்பட்ட ரங்கசாமியிடம் கூறினான் ரங்கசாமியும் அதுகேட்டுத் திகைத்துப் போனான் இனி நடப்பது நடக்கட்டும், நான் தடுக்க முடியாது என எண்ணி அவன் தன் மனைகத் தெற்றிக் கொண்டான்.

பயணத்திற்கு வண்டி தயாராக இருந்தது அகில் பல மூட்டைகள் ஏற்றப்பட்டிருந்தன உக்கிரமூர்த்தியின் ஒரு சமையல்காரனும் வண்டியில் உட்கார்ந்திருந்தான். ரங்கசாமி வண்டியில் ஏறியதும் உக்கிரமூர்த்தி தன் சமையல்காரனைக்காட்டி "நான் எங்கே போனாலும் இவனை என் கூட வே அழைத்து செல் வேன். இவன் சமையல் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும் அதைத்தான் நான் சாப்பிடுவேன். வேறு யார் சமைத்தாலும் எனக்குப் பிடிக்காது" என்றான்.

வழியில் சமையல்காரன் தான் தயாரித்த உணவை உக்கிரமூர்த்திக்கும் ரங்கசாமிக்கும் படைத்தான். உக்கிரமூர்த்தி தான் சாப்பிட்டதைப்போல இரு மடங்கு சாப்பிட்டதை ரங்கசாமி கவனிக்கான். அவன் அது கண்டு ஆச்சரியப்பட்டான். உணவு உண்ட பின் ஒரு நாளைக் கழித்து உக்கிரமூர்த்தி நிறையத் தின்பண்டங்கள் சாப்பிட்ட

தையும் அவன் கண்டான்.

வண்டி சற்று தூரம் போனபோது நடந்து சென்று கொண்டிருந்த ஒரு வண்டி உக்கிரபுர்த்தி சுட்டியிருந்த அவன் எங்கே போகிறான் என்று கேட்டான். அவனும் தன் மனைவியின் உடல் நலம் பேசியாக இரண்டாக வைக்கியதை அழைத்து வரப் போய்க் கொண்டிருந்ததாகக் கூறித் தன்னை வண்டியில் ஏற்றிக்கொள்ளும்படி வேண்டினான். ஆனால் உக்கிரபுர்த்தி உன் மனைவி தானே என்பதில் சந்தேகப்பட்டு அதை நிரூபிக்க முடியவில்லை. இப்போது அதற்குத் தண்டனை அனுப்பப்படுகிறான். அவள் குணமடைய நான் உதவ மாட்டேன்" என்று கூறி அவனை வண்டியில் ஏற்றிக்கொள்ள மறுத்து விட்டான்.

இதைக்கண்ட ராங்கசாமி ஆச்சரியப்பட்டான். வண்டி மேலும் கொஞ்ச தூரம் சென்றது. ஒரு மக்கடி யே ஒரு வண்டி காட்டுவது அடிது கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். உக்கிரபுர்த்தி வண்டியை நிறுத்திச் சென்று இறங்கி அவனிடம் போய் "நீ சிங்காய்காணா? இங்கே உட்கார்ந்து ஏன் அழுதுகொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான். சிங்காயும் என் தந்தை இறந்து நான்தான் தாய்களாகி விட்டது எனக்குத் துக்கத்தில் எந்த வேலையிலும் பணக்கச் செலுத்த முடியவில்லை" என்றான்.

உக்கிரபுர்த்தியும் "கிழவன் போய் விட்டானா? சிறுவயதில் எனக்கு விதமாய் தின்பண்டங்கள் கொடுத்த வனாயிற்றே" என்று கூறி அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து அடிவானான். சற்று நேரமானதுப் சிங்காய் உக்கிரபுர்த்தியைத் தேற்றினான். அப்போது

உக்கிரபுர்த்தி பவமாக சிரித்து "உன் தந்தை ஒரு பேயாக்கிரி. என் ஒரு வக்கிர நிலத்தை அநியாயம்தான் வசப்படுத்திக் கொண்டவன். அவன் போனது கல்லுதான்" என்று கூறி விட்டு வந்து வண்டியில் ஏறிக்கொண்டான். உக்கிரபுர்த்தி இவ்வாறு கூறியது கேட்டு ராங்கசாமி அநவநப் பே அடைந்தான். வண்டி நகர்ந்தது.

சற்று தூரம் போனதும் உக்கிரபுர்த்தி வண்டியை நிறுத்தி சமையல் காயனை உணவு கொடுக்கச் சொல்லி நன்கு சாப்பிட்டான். பிறகு அங்கே ஒரு மணி நேரம் இளைப்பாறினான் பிறகு மீண்டும் நன்கு சாப்பிட்டு விட்டுப் பயணத்தைத் தொடங்கினான். ராங்கசாமி அது கண்டு ஆச்சரியமே அடைந்தான். கடைசியில் வண்டி ரங்கபுரத்தை அடைந்தது.

வீட்டில் இறங்கிய உக்கிரசேனன் பேர்க்கில் மாறுதல் ஏற்பட்டது ரங்க சாமியின் மனைவியைக்கண்டு அவள் அழகானவள் என்றான். ஆனால் அவள் வீட்டை அழகாக வைத்துக் கொள்ளவில்லை என்று குறை கூறினான். முதலில் ரங்கசாமியின் குழந்தைகளை மிகவும் நல்லவர்கள் என்று கூறிய உக்கிரமூர்த்தி சற்று நேரத்திற்குப் பின் அவர்களை விஷமம் செய்பவர்கள் என்று கடிந்து கொண்டான் ரங்கசாமிக்குப் புதையல் கிடைப்பதில் அவன் மகிழ்ச்சி அடைவதாகக் கூறிவிட்டு அதற்காகத்தான் குகத்தையெல்லாம் விட்டு விட்டு வந்திருப்பதாகக் கூறி வருத்தப்பட்டுக் கொண்டான். அன்றையப் பொழுது கழிந்தது.

அடுத்த மூன்று நாட்களில் உக்கிர

மூர்த்தி ரங்கசாமியின் வீட்டில் நன்கு சாப்பிட்டான். தினமும் ஆறுதடவை அவன் சாப்பிட்டது கண்டு வீட்டில் உள்ளவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர். இவன் எப்படி ஒரு நாள் முழு உபவாசம் இருக்கப்போகிறான் என யாவரும் சந்தேகப்பட்டார்கள். ஆனால் நான்காவது நாள் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூடக் குடிக்காமல் முழு உபவாசம் இருந்தான் என அப்படியே மீண்டும் உணக்குக் கிடைக்கப்போகும் புதையலில் எனக்குப் பங்கு கொடுப்பாயா?" என்று வேறு கேட்டான். ரங்கசாமியும் நாலில் ஒரு பங்கு கொடுப்பதாகக் கூறினான்.

உபவாசம் ஆரம்பமாயிற்று. ஆனால் உக்கிரமூர்த்தி தன் சமையல் காரனிடம் தனக்கு மூன்று வேளைக் கான உணவைத் தயாரிக்கச் சொல்லி அதனை உண்டான். இதுவா உபவாசம் என ரங்கசாமி திகைத்தான்.

ரங்கசாமியோ இனி எல்லாம் கைவிட்டுப் போய் விட்டது என்றே எண்ணினான். ஆனால் ஐந்தாவது நாள் உக்கிரமூர்த்தி கடப்பாரை எடுத்துப் போய் அவ்வீட்டின் பின்புறம் ஓரிடத்தில் தோண்டியபோது கடப்பாரை ஏதோ ஒரு பொருளின் மீது பட்டு 'டங்' கென்ற ஒலியைக் கிளப்பியது. அந்த இடத்தில் தோண்டிப் பார்த்ததில் ஒரு பெரிய குடம் நிறையத் தங்கக் காசுகள் கிடைத்தன.

வேதாளம் இக்கதையைக் கூறி "மன்னனே! உக்கிரமூர்த்தி உத்தமனா? அவனிடம் நல்ல குணங்களோடு கெட்ட குணங்களும் இருந்தனவே. அவன் மூன்று நாட்கள் நன்கு சாப்பிட்டது சரி. ஆனால் நான்காவது

நாள் மூன்று வேளை சாப்பிட்டு விட்டு நத்தான் முழு உபவாசம் இருந்ததாக கூறினானே. இது சரியான அல்லது ஒன்றை நம்பவேண்டாம். மாறுபட்ட இயல்புகள் உள்ளனவே. மகன் புகழ்க்குவிட்டுப் பாராட்டித் திறானே, புதையலில் பங்கு வேறு கேட்டானே. பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படுபவனா உத்தமன்? இவ்வளவு இருந்தும் அவன் தோண்டிய இடத்தில் புதையல் கிடைத்தது என்றால் அது ஏதோ தற்செயலாக ஏற்பட்டதாகத்தானே கொள்ள முடியும்? என் னிருந்தாந்தகங்களைப் பார்த்து சரியான விடைகளைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தும் அவற்றைக் கூறாவிட்டால் உன்தவை வெடித்துச் சூறாறுகிவிடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "உலகில் முழுக்கப் புகழ்க்கு வரவில்லையா? உத்தமன் எனக் கூறப்படுபவன் தன் கெட்ட குணங்ளை மறைத்து விடுவதால்தான் நல்லவனாகத் தென்படுகிறான். உக்கிரவிரிந்த பூக்கூட வகைப்பட்ட குணங்களை வெளிப்படுத்தி வாய்ப்பான அன்ன இடங்களில் மனிதன். அதனால் தினமும் ஆறு

வேளை உணவு உண்டான். அவனது நற்குணம் பிறருக்கு உதவ, கெட்ட குணம் பிறர் குறைகளை வெளிப் படையாக எடுத்துக் கூறியது. அவன் ரங்காமிக்கு உதவியது அவனது நற்குணம் கொண்ட மனிதன். வேலைக் காரர்களிடம்கடுமையாக நடந்து, பிறரைச் சொற்களால் கடிந்து கொண்டதும் கெட்ட குணம் கொண்ட மற்ற மனிதன். பூக்கூடாண்டுக் கொண்ட இரட்டை மனிதனே உக்கிரமூர்த்தி உபவாசம் விடவில்லையென்பது அவன் உணவையும் நீரையும் ஏற்கவில்லை. அந்த உபவாசத்தின் பலனாகத்தான் மறுநாள் அவன் தோண்டிய இடத்தில் புதையல் கிடைத்தது. அவனில் இருந்த இரட்டை மனிதர்களில் ஒருவன் உத்தமன். அந்த உத்தமனைத் தான் ரங்காமிதன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்து புதையலை அடைந்தான்" என்றான்.

விக்கிரமனின் சரியான இந்த பதிலால் அவனது மௌனம் கலையவே அவன் சுமந்து வந்த உடலிலிருந்த சுவதாளம் உயரக் கிளம்பிப் போய் மீண்டும் முருங்க மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

பொறுத்துப்பார்!

வாழ்க! உங்கள் கனவுகள் நிறைவேடும். உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும்.

பாபம் செய்யுமிடம் அல்ல. அங்கு உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும்.

உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும். உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும்.

உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும். உங்கள் வாழ்வு மகிழ்ச்சியாகும்.

எனதான் சிரித்துக்கொண்டே.

இஸ்லாம் மதம் எவ்வாறு வட சததீவுகளில் பரவியது? ஷாஜரத் உபயதுல்கா என்ற நூலி-
யின் கன்னில் நிபிநாயகம் தோனறி அவரை
இஸ்லாம் மதத்தினைப் பரப்பத் ததர்வைத் திரைத்
லுள்ள நாடுகளுக்கும் செல்லும்படி கட்டளை
பூட்டாராம் அந்நிபடி கட்டல் உள்ள
வந்தபோது அது ஒரு புடலில் சிக்கிவிட்டே
அவர் ஒரு மரப்பலகையை பற்றிக்கொண்டு
அமினிதீவை அடைந்தாராம்

முதலில் அவரால் அதீவினர்களை இஸ்
லாம் மதத்தில் சேர்க்க முடியவில்லை யாய்
எனவே அவர் அண்ட்ராட், கவரட்டி, கலபன்
ஆகிய அண்டைத் தீவுகளுக்கும் சென்று இஸ்
லாம் மதத்தைப் பரப்பினார் அவர் அண்ட்
தீவில்இறக்க அவரது சமாதி அங்குள்ள ஜும்மா
மசூதியில் கட்டப்பட்டது

வடசத தீவுகளில் அண்ட்ராத்தான் பெரிய
தீவு இது தென்னனை மரங்கள் நிறைந்தது
வடசததீவுகளின் தலைநகர் கவரட்டித் தீவு
இது அமினித தீவிற்கும் அண்ட்ராட் தீவிற்கும்
மத்தியில் உள்ளது 6 கி மீ நீளமும் ஒரு கி மீ
அகலமுள்ள நளகு விரிவடைந்து வளர்ச்சியுறந்
தககிறது எல்லா அரசாங்க அலுவலகங்களும்
இவ்ங்கு உள்ளன

கவரட்டித் தொ வாளர்கள் நல்ல திறன
படைத்தவர்கள் இவர்கள் கட்டிய உஜ்ரா மசூ

தியே இத்தருள் புத்துக்காட்டு 1670 ல் கட்டட்
அடிக் கூரை மரத்தால் உருவாக
கப்பட்டது

உஜ்ரா மசூதியின் கலைத் திறன் மிக்க
அடிக்கூரை

பச்சை சிவப்பு வண்ணங்களில் மிளிர்கிறது இங்குள்ள கிணற்றின் நீர் மருந்து போல பல பயன்களைப் பாக்கக் கூடியதாய்

கவரவட்டிகளுக்குத் தெற்கே கல்பனிதீவு உள்ளது. இது அரேபியாவிற்குச் செல்லும் கடல் வழியில் அமைந்துள்ளது இதனருகே மூன்று சிறிய தீவுகள் உள்ளன இவற்றில் பிட்டி எனப்படும் தீவு பறவைகள் நிறைந்தது இங்கு புல் கூட முளைக்காது இப்பறவைகளின் கூசல் கவரட்டி தீவில் கூடக் கேட்டுமாம்

இங்குள்ள பறவைகளில் குட்டி, நூடி என்பன குறிப்பிடத்தக்கவைபாம் இவை தம் கூடுகளை மணல் பகுதியிலும், பாறை பகுதிகளிலும் கடற்கரையில் கிடைக்கும் களிஞ்சல்களையும் சிப்பிகளையும் கொண்டு அலங்கரிக்கின்றன இவற்றின முட்டைகள் கோழிமுட்டை போலும் கருப்பு அல்லது பழுப்பு நிறக் கோடுகளும் புளளிகளும் கூடி இருக்கும் அமினித தீவினரும் அண்டராதீவினரும் இம் முட்டைகளைப் பெரிதும் விரும்பி இங்கு வந்து எடுத்துச் சென்று கொண்டு வருகிறார்கள் ஆனால் அரசாங்கம் இததீவைப் பறவைகளின் சரணாலயம் என அறிவித்த பின் அவர்களால் இங்கு வர முடியாது போயிற்று

டெம் எனப்படும் இப்பறவைகள் மீனவர்களுக்கு உதவுகின்றன அவை பெரிய மீன்கள் கடலில் உள்ள பகுதியை அவர்களுக்குக் காட்டுகின்றன எனவே மீனவர்கள் அப் பகுதிகளில் நிறைய மீன்களைப் பிடித்து விடுகிறார்கள்

லட்சத்தீவுகளில் மிகவும் தெற்கே உள்ள தீவு மினிக்காய் இங்கு சிறு கப்பல்கள் வந்து போக இயற்கையே வசதி செய்து தந்துள்ளது இததீவைப் பிரபலக் கடல் பயணியான மாக் கோ போலோ பெண்களின் தீவு எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஏனெனில் ஆண்கள் மாலுமிகள் எப்போதும் இததீவிருந்து படகுகளில் கடலில் தொலைதூரம் போய்விட, தீவில் பெண்கள் மட்டுமே இருப்பதை அவர் கண்டார். இப்போதும் இந்நிலையில மாற்றம் எதுவும் இல்லை ஆண்கள் மீன பிடிக்கவோ, கப்பல்களில் வேலை செய்யவோ போய் விடுகிறார்கள் எனவே பெண்கள் தாம் இததீவில் இருந்தபடி எல்லா வேலைகளையும் செய்து வருகிறார்கள்

மினிக்காய் வாசிகள் அணியும் ஆடைகளும் பேசும் மொழியும் மற்றததீவினரிடமிருந்து மாறுபட்டே உள்ளன ஆண்கள் 12 ஷர்ட்டும் ஜீன்ஸும் அணிகிறார்கள்

அணிகிறார்கள்

செய்யப்பட்டிருக்கும் அவர்கள் தலையில் கருப்பு அலவது வெள்ளைத் துணியைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சிறு குழந்தைகள் கூட இவ்வாறு தலையில் துணியைக் கட்டிக் கொள்கின்றன

மற்ற தீவுகளில் ஆண்கள் லுங்கி அணிகிறார்கள் பெண்கள் ரவிகை அணிந்து இடுப்பில் பாவாடை மாலும் கட்டிக் கொள்கிறார்கள் மினிக்காய் மக்கள் மஹா என்ற மொழியைப் பேசுகிறார்கள் மற்ற தீவினா பேசும் மொழியைப் பேசுகிறார்கள் மற்ற தீவினர் பேசும் மொழி மலையாளம் இததீவிற்கு குஜராததில் குந்த மக்கள் வந்து குடியேறியதாகக் கருதப்படுகிறது இவர்களை 'தக்ரு' என அழைக்கிறார்கள் இது 'தாசூர்' என்ற சொல் திரிந்து இருக்கலாம் குஜராததில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஊஞ்சல் இருப்பது போல இங்கும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உள்ளது இவர்களுக்கு நடனமான

லட்சத் தீவின் பெண்கள்

மினிக்காவின் பழங்குடி மக்களான ராவாசியின் லாவா நடனம்

சிரித்த முகம்!

கூதரில் கண்ணப்பன் என்ற இளைஞன் இருந்தான். அவன் நன்கு உழைப்பவன். எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பவன். அவனை எல்லோரும் மெச்சி வந்தார்கள்.

ஒரு நாள் அவ்வூறுக்குத் திட்டமிட்டிருந்த பணக்காரர் வந்தார். அவர் தம் ஊரானதி தஞ்சாவூர் தஞ்சை சற்று கட்டாகியாக இருக்க வேண்டுமென்று வந்தார். அப்போது தஞ்சை நகரத்தில் ஒரு பெரிய வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு சமையல்காரனையும் பல வேலைக்காரர்களையும் நியமித்துக்கொண்டார். அவருக்கு அவ்வூர் பெரிய மனிதர்கள் சிலர். தினமும் அவரது வீட்டிற்கு அவருடன் சேர்ப்பு பொழுது போக்க வந்தனர்.

தர்மலிங்கம் எப்போதும் ஏதோ கவலைப்படுவது கண்ட ஒரு நாள் அவர் "இவ்வூரில் கண்ணப்பன் என்ற இளைஞன் இருக்கிறான். அவன் எப்போதும் சிரித்த முகமாய் இருப்பவன்

அவனைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தாலே உங்கள் கவலை மறைந்து விடும்" அவனை வேலைக்கு நலவாக்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார்.

தர்மலிங்கமும் தன் சொந்த வேலை களைப் பற்றி கண்ணப்பனைச் சேர் வேலையாளாக நியமித்துக் கொண்டு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தர்மலிங்கம் தேவைகளை எல்லாம் கவனித்து வேலை செய்து வந்தான். அவர் குளிக்க, உடுக்க, உண்ண எல்லா உதவிகளையும் செய்தான். அவரது அன்றைய மிகவும் சுத்தமாக வைத்தான். தூசி என்பது அதில் எங்கும் இருக்கவில்லை. தர்மலிங்கத்தைப் பார்க்க வந்தவர்களெல்லாம் கண்ணப்பன் செய்யும் வேலைகளைப் பாராட்டினார்கள்.

இவ்வளவு இருந்தும் தர்மலிங்கத் தின் கவலை மறையவில்லை. ஒரு நாள் அவர் கண்ணப்பனைப் பார்த்து கிறையப் பணம் இருந்துமே சந்தை

மாக இருக்க முடியவில்லையே. எப்போதும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யும் நீ எப்படி எப்போதும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார்கண்ணப்பனும் "நான் உன் எதிஷும் சந்தோஷத்தை" யேகாண் றேன் ஆனால் உங்கள் கவலைக்குக் காரணம்தான் எனக்குத் தெரிய வில்லை" என்றான்.

அவரும் "சிறுவனாக இருக்கையில் எனக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. நூறு ரூபாயை முதலாக வைத்து வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தேன். இப்போது கோடீஸ்வரனாகி விட்டேன். என் கவலைகளை மறக்கவே என் ஊரிலிருந்து இங்கு வந்தேன். என் வியாபாரத்தை கவனிக்கப் பலர் அங்கு இருக்கிறார்கள். இங்கே நான்தனியாக இருக்கிறேன்" என்றார்.

கண்ணப்பனும் "இதற்குக் கவலைப்படுவது ஏன்? நீங்கள் இல்லாமலேயே உங்கள் வியாபாரத்தை மற்றவர்கள் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். உங்கள் செலவுக்கோ பணம் இருக்கிறது. இது போதாதா?" என்றான் தர்மலிங்கமும். "என் ஆட்கள் என்ன முழு வேலையையும் செய்ய வில்லையே" எனவே கண்ணப்பனும் "நீங்கள் தினமும் எனக்கு பத்து ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள். அவர்களோ தினமும் உங்களுக்கு ஆயிரம் கணக்கான ரூபாய் கிடைக்கும்படி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் உங்களுக்கு உதவியுள்ளார்கள்" என்றான்.

தர்மலிங்கமும் "ஆனால் அவர்கள் உன் பணத்தை இரந்து வேலை செய்யவில்லையே" எனவே கண்ணப்பனும் "எல்லோரும் பணத்திற்காகத்தான் வேலை செய்கிறார்கள். பணம் படைத்தவன் பணத்தைக் காட்டி வேலை வாங்குகிறான். பணமுள்ளவன் வேலை செய்வதில்லை. உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எங்களைப் போன்றவர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்" என்றான்.

அப்போது தர்மலிங்கம் "பணத்திற்காக ஏங்கும் நீ அது கிடைக்க வேண்டுமென்ற கவலையில்லானே இருக்கவேண்டும்? அப்படி இல்லாமல் எப்போதும் எப்படி சிரித்த முகத்துடன் இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார். அதற்கு கண்ணப்பன் "இவ்வுலகில் எங்களைப் போன்றவர்களே மிக அதிகம். அந்த பலம் இருப்பதால் சந்தோஷப்படுகிறேன்" என்றான். இது போல தர்மலிங்கம் இலக்கியங்

களைப் படிக்க முடியவில்லை என்றால் கண்ணப்பன் அவரால் பண்டிதர்களை வீட்டிற்கு வரவழைத்து அவர்களது சொற்பொழிவுகளால் அறிய முடியும் என்று கூறினான். பணக்காரர்களுக்குத்தான் புதுப்புதுவியாதிகள் வருகிறது என்று தர்மலிங்கம் கூறினால் அவர்கள் வைத்தியர்களிடம் சிகிச்சை பெற பணம் வைத்திருப்பதாகக் கண்ணப்பன் பதில் அளித்தான்.

இப்படி தர்மலிங்கம் எதைக் கேட்டாலும் அதற்கு கண்ணப்பன் பதில் கூறவே அவருக்கு கண்ணப்பனிடம் எரிச்சலே ஏற்பட்டது. அவர் தம் கவலைக்கு பதிலாக கண்ணப்பன் சந்தோஷமாக இருப்பதைக் காணச் செய்தார். இரக்கம் அடைந்தார். முகத்தைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவருக்குக் கோபம் வந்தது. அவர் தன் உறையாடபணி அடையாளம் களிடம் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட ஒருவர் "அப்படியானால் கண்ணப்பனின் உறையாடபணிகள், அதனால் நீங்கள் சந்தோஷம் அடையலாம். அவன் சிரிக்கவும் மாட்டான்" என்றார். அது நல்ல யோசனை தான் என்று நினைத்து தர்மலிங்கம் அன்று முதல் காரணமில்லாமல் கண்ணப்பனைக் கண்டபடி திட்டலானார். அப்போதும் அவன் சிரித்துக் கொண்டே இருக்க, அவர் "இந்த வசைவுகளை கேட்க உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா?" என்று உறுமினார். அவன் அதை லட்சியம் செய்யவில்லை. அவரோ அவனை நாய், பன்றி, எருமை, கழுதை என்றெல்லாம் திட்டினார்.

அவனே "நாய் நன்றியுள்ளது. பன்றி திருமாவின் அவதாரங்களில் ஒன்று. எருமை பொறுமைக்கு இரப்பிடம். கழுதை மூட்டை சுமந்து பணிபுரிவது. எனவே இவற்றால் என்னைப் பாராட்டினீர்களேயொழியத் திட்டவில்லை" எனக் கூறி சிரித்தான்.

தர்மலிங்கத்திற்குக் கோபம் வந்து விட்டது. எதற்கும் இவன் மசியவில்லையே எனக்கண்டு அவனை நான்கு பேர்களுக்கு எதிரில் திட்டினால் அவமானம் அடைவான் என்றும் அதனால்தான் சந்தோஷம் அடையலாம் என்று அவர் நினைத்தார். அவர் மறுநாளே தன் வீட்டில் ஊர்ப் பிரமுகர்கள் வந்து கூடிய போது கண்ணப்பனைக் காரணமில்லாமல் திட்டிக் கொண்டே இருந்

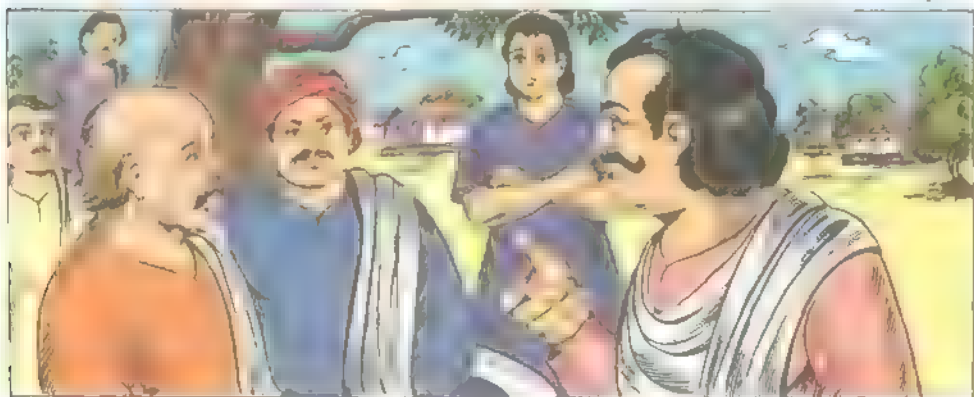
தார். கண்ணப்பனோ அவற்றைக் கேட்டும் சிரித்துக் கொண்டுதான் இருந்தான்.

இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஷர்ப்பா பார்த்துத் திரைக் கத்தின் மீது கோபம் ஏற்பட்டது. அவர் கண்ணப்பனிடம் "இப்படியெல்லாம் வசை கேட்டும் நீ ஏன் இன்ன பார இங்கே வசை செய்யுகிறாய் என்று கேட்டார். அவனும் "அவர் சம்பளம் கொடுக்கிறார். அவருக்கு நான் செய்யும் வசை படிக்கிறதற்கு எந்த சம்பளமும் இப்படித் திட்டுகிறாரே தவிர என்னை வசை செய்யப் பட்டாய் என்று இதுவரை அவர் சொல்லவில்லை. அவர் அப்படிச் சொன்னால் நான் இங்கிருந்து போனேன்" என்றான் சரீத். கொண்டு வந்தவரை அவர் அழைத்தான். கண்ணப்பன் "எனக்கு எப்படிப்பட்ட பேச்சானாலும் இனிக்கும். உலகில் பல விதமாகப் பேசத்தான் பேசுவார்கள்" என்று சிரித்துக் கொண்டே கூறினான்.

அப்போது தர்மலிங்கம் "இப்

ப்போது இவன் கவலை இல்லாமல் சந்தோஷமாகச் சிரித்துக் கொண்டே இருப்பதன் காரணம் புரிகிறது. கண்ணப்பன்கூடும் கவலை யாக இருக்கிறான். அவற்றில் கொட்டது இருந்தால் அதை லட்சியம் செய்வதில்லை தான் செய்வதைக் கூடப் பண்ணிச் செய்யுடன் இவன் செய்கிறான். ஏதோ பரோபகாரம் என நினைப்பதில்லை. தன்னால் புடிக்கதை எல்லாக் பிரிபலனும் எதிர்பாராமல் செய்கிறான். தனக்கு கிடைப்பதைக் கொண்டு கிரப்கி அடைகிறான். எதையும் எதிர்பார்த்துக் கவலைப்படுவதில்லை. அந்நாட்கான் இவன் எப்போதும் சரீத்த முகத்துடன் இருக்கிறான் இவனைப்போல் எல்லோரும் இருக்க முடியாது போனாலும் இவனைப் போல இருக்க முயற்சியாவது செய்ய வேண்டும். அப்போது எங்குள்ளதான் கவலையும் இல்லாமல் இருக்கலாம்" என்றார்.

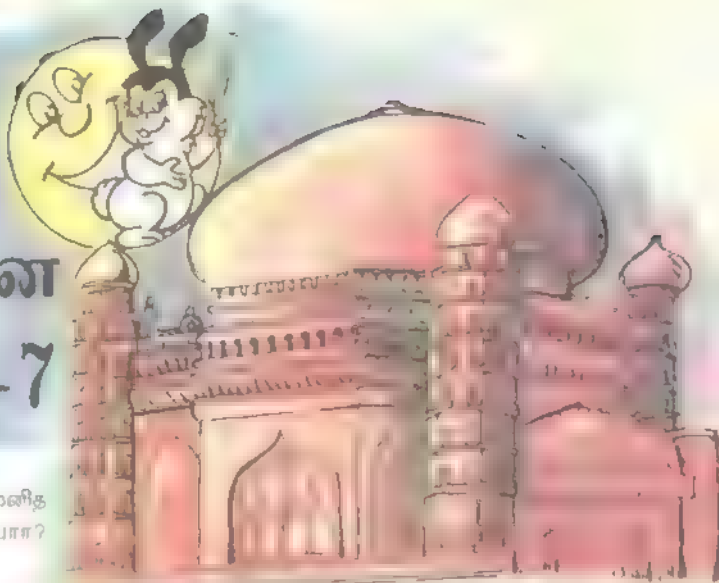
தர்மலிங்கம் அது முதல் தன் கவலையைப் போக்க கண்ணப்பனின் முறையைப் பின்பற்றி நிராகி பெற்றார்.

அம்புலிமாமா

பொன்மயமான பொழுதுகள்-7

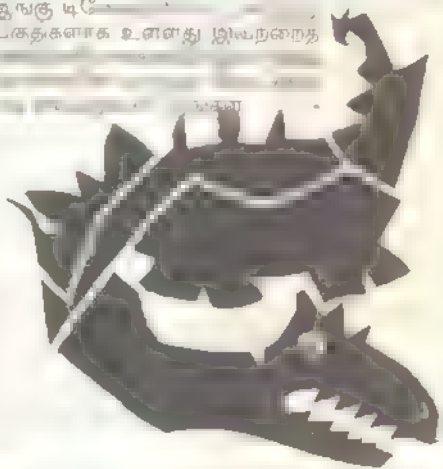
இது பீஜபூரை ஆண்ட ஒரு பெரிய மனித
ரின் சமூதி இதை நிர்மாணித்தவர் யார்?
இதன் சிறப்பு என்ன?

அஸ்ஸாமில் ஒரு சிறிய கிராமத்தில்
செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதங்களில் நிலவு
இலலாத டனிகொட்டும் இரவில் சில பறவை
கள் கொஞ்சம் வெளிச்சம் இருந்தாலும் வந்து
விடுகின்றன அவை அங்கு சில நாட்கள்
ஆடாமல் அசையாமல் இருக்கின்றன இதை
விசித்திர நடத்தைக்கு இது வரை யாராலும்
காரணம் கூற முடியவில்லை இந்த அதிசய
நடக்கும் கிராமத்தின் பெயர் என்ன?

இங்கு யு
டகதகளாக உள்ளது துவற்றை

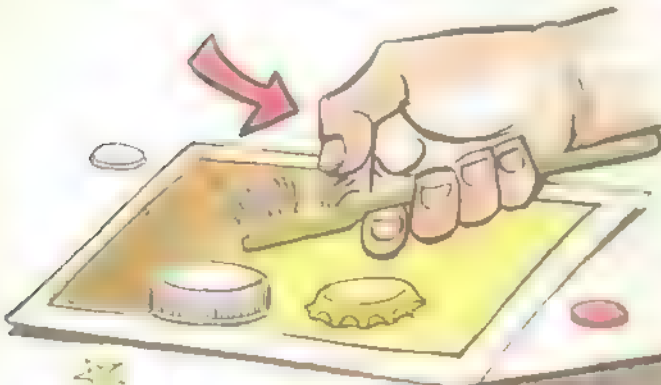
டில்லியில் மலர். இதழ்கள் வடிவில் கட்ட
பட்ட ஒரு கட்டம்பிரார்த்தனைக்கூடம் ஒரு
பாரசீக பிரசங்கியார் நிறுவிய புதிய மதத்தோடு
இதன் தொடர்பு உடையது. அம்மதத்தின்
பெயர் என்ன?

தீத் பிரஷ்ஷால் பெயிண்ட் ஸ்ப்ரே!

அழகான படத்தை உருவாக்கலாம்
சுவமமான ஒரு சிறு டிசைனைக்

து அழகாக அதை வைக்கவும்
நாணடம், போல்ட் போன்ற கன
மானவற்றை அந்தக்காகிதம் நகர
முடியாத விதத்தில் வையுங்கள்

ஒரு தட்டில் வண்ணம் கவந்த
நீரை வைத்துக் கொண்டு தீத் பிரஷ்
ஷின் நார்களை அதில் நனையுங்
கள் தீத் பிரஷ்ஷைத் தலைகீழாய்
டிராயிங் டேபர் மீது பிடித்துக்
கொண்டுகட்டைவிரலால்படத்தில்
சாட்டியபடி தீத் பிரஷ் நார்களை

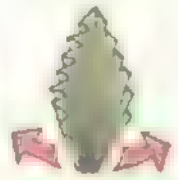
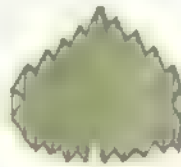
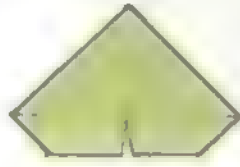

இதற்குத் துணிகளின்
வண்ணங்களையும் போட்டோ
ட்ரான்ஸ்பரன்ட் மையையும் கூட
உபயோகிக்கலாம் முதலில் ஒரு
வண்ணத்தில் ஆரம்பித்து பின்
தேவைப்படும் வண்ணங்களைப்
பயன்படுத்தலாம். பிரஷ்ஷை டேபர்
மீது வைத்துக்கொள்வதால் மெலலிப
புள்ளிகள் விழுகின்றன
வண்ணங்கள் கொடுத்த பின் டிசைனை
கவர்ச்சிகரமாக இருக்கும்

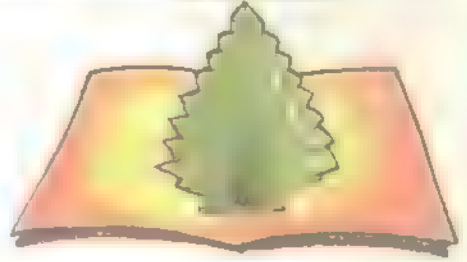
வாழ்த்து மடலுள் மரத்தை அடையுங்கள்!

3 பிறகு காகிதத்தின் ஒரு மூலையைச் சிறிது மடித்து

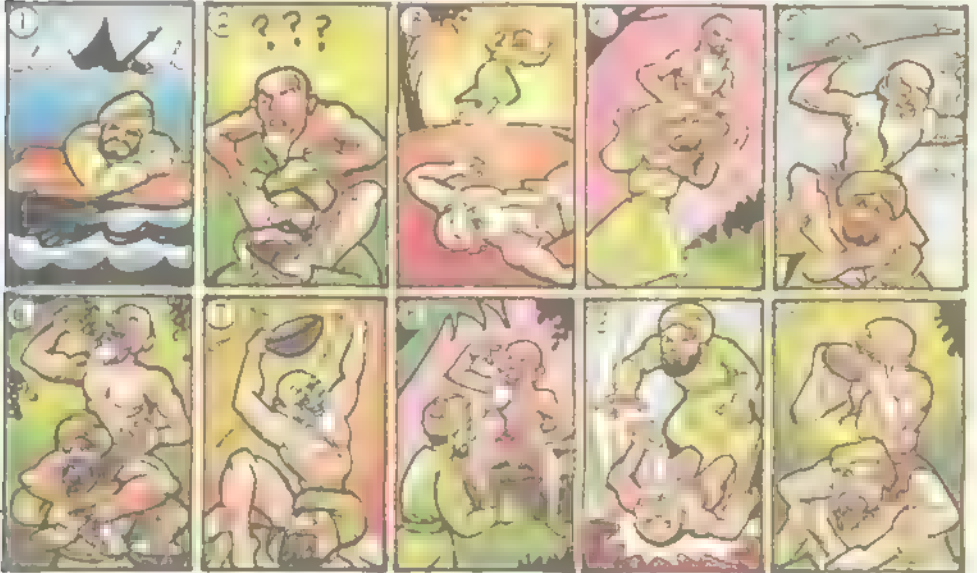
யுங்கள்

4 இப்போது நீங்கள் தயாரித்த மரம் கிடைத்து விட்டது. இதை வாழ்த்து மடலின் நடுவே ஒட்டுங்கள். மரம் அடர்ந்து வளர்ந்தது. பேரல் காட்ட மேலுள்ள கோடு மடிப்புகள் சிலவற்றை அடியில் வைத்து ஒட்டவும்.

தாறுமாறாக உள்ள படங்கள்

இவற்றை வரிசைப்படுத்துங்கள் பார்க்கலாம்!

பூன்று எனிய அடிகள் ல் காண்டாய் நுகத்தன் படத்தை வரையுங்கள்...

பொண்மயமான பொழுதுகள் நெடுன் விடைகள்

1 கார்ல் செபக் அவா தன் நாடகம் ஆரூ ஆரில முதன முதலாக ரோபோட் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார்

2 மாக்லென் ரயில்களுக்குச் சக்கரங்கள் இல்லை 'மெகனடிக் லெவியேஷனின்' கருக்கமே மாக்லென் இவை தனிச் சிறப்பான தண்டவாளங்களில் போடும் மிக சக்தி வாய்ந்த காந்த சக்தியால்தண்டவாளங்கள் மீது இழக்கப் படுகின்றன

3 சிவப்ப இலைப்பச்சை நீலம் இவற்றின் அடிப்படையிலுள்ளிகளையும் கோடுகளையும் கொண்டு அதாவககாட்சிப் பெட்டி வண்ணப் படங்களைக் காட்டுகிறது

ரோபோட் கணக்கு

தினமும் 18 கார்களைத் தயாரிக்கும் 9 ஆவ்பா ரோபோட்கள், 27 கார்களைத் தயாரிக்கும் பீட்டா ரோபோட்கள் 9 கார்களைத் தயாரிக்கும் காமா ரோபோட்கள்

4 பெஞ்சமின் பிராங்க்லின் அவர் ஆய்வின வாயிலாகக் கண்டு பிடித்த 'லைட்னிங் கண்டக்டர்' எவ்வளவோ பேர்களின் உயிரைக் காப்பாற்றியுள்ளது

5 சதாப்தக் கணக்கு முறைப்படி 2000 வது ஆண்டு முடிவுற்றதாகும் இம் முறையில் 400 ஆல் வருடமும் ஆண்டுகளே லீப் வருடங்கள்

6 கப்பலில் எதுவரை சாமான்களை ஏற்றலாம் என்பதைக் காட்ட கப்பலின் வெளிப்புறம் போடப்பட்டுள்ள கோடு 'பளிமபால்லைன்' இந்தக் கோட்டிற்கு மேல் நீர்மட்டம் இருக்கக் கூடாது

7 பயங்கர மனிதனின் பெயர் பிராங்க்ஸ்டீன் என்றால் தவறு அதை உருவாக்கிய விஞ்ஞானியின் பெயரே பிராங்க்ஸ்டீன்

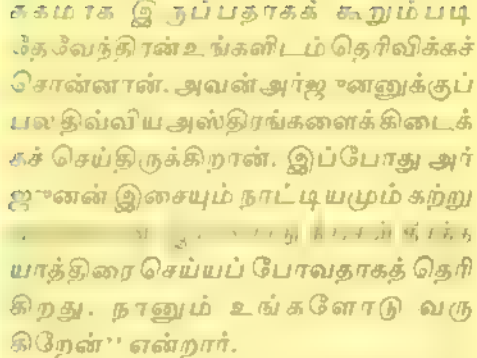
மகாபாரதம்

இக்காலத்திலும் அப்போது போது ரோமசர் என்ற மகரிஷி தேவலோகத்திற்கு வந்தார். இந்திரனுக்குச்சமமாக அர்ஜுனன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். இவன் கடுத்தவம் செய்து தான் பூக்காய்க்காய்கள் அப்போது இருக்க வேண்டும் என அவர் எண்ணினார்.

அவர் ஆச்சரியப் படுவதை கவனித்த பூக்காய்க்காய்கள் பாராபாரை வாறே "முனிசிரேஷ்டரே! இந்த அர்ஜுனன் சாதாரண மனிதனல்ல. முன்றற்பால் காய்க்காய்கள் போன்ற நாராயணன் என்ற மாமுனிவரோடு சேர்ந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பக்திபகர்வாக்களாக இருக்க செய்தவர். நாராயணன் முன்பிறப்பில் கபில முனிவராவார். நானும் நாராயணனும் இப்போது பூக்காய்க்காய்களைக் குறைக்க அர்ஜுனனாகவும்

கிருஷ்ணனாகவும் பிறந்திருக்கிறார்கள். பாதாள லோக நிவாத கவசர்கள் தேவர்களை மிகவும் துன்புறுத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை அர்ஜுனன் ஒழிக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இவனை நான் வரவழைத்தேன். நீங்கள் பூ உலகில் காம்யக வனத்திற்குப் போய்தர்மராஜரிடம் அர்ஜுனன் தேவலோகத்தில் சுகமாக இருப்பதாகக் கூறி விடுங்கள்" என்றான். ரோமசரும் பூலோகத்திற்குச் சென்றார்.

அர்ஜுனன் தேவலோகத்திற்குப் போய் திவ்விய அஸ்திரங்களைப் பெற்றான் என விவரம் முனிவர்திருநராஷ்டிரனிடம் கூறினார். உடனே அவன் சஞ்ஜயனை அழைத்து "கேட்டாயா! அர்ஜுனன் தேவலோகம் போய் திவ்விய அஸ்திரங்களை அடைந்து விட்டானாம். துரியோதனின் போக்கால் எப்படிப்பட்ட

அர்ஜுனன் போனகாரியம்வெற்றி
அடைந்தது எனக் கண்டு தருமர்
மகிழ்ந்தார். அவர் தம் கூட்டத்தின்
சிலரை ஹஸ்தினாபுரத்திற்கும் மற்ற
றும் சிலரை துருபதனின் தலைநகருக்
கும் அனுப்பினார். துருபதன்
அவர்களைப் பார்த்துக் கூறி
வீரர்களையும் மட்டுமே தம்மோடு
தீர்த்த யாத்திரைக்கு வரும்படிக் கூறி
னார்.

பாண்டவர்கள் தீர்த்த யாத்திரை
யின் போது பல புண்ணிய ஸ்தலங்
களுக்குப் போய்விட்டு அகஸ்திய
புனித இடத்தில் வந்து உடைந்த
சூரியன் கதிர் புகழ் அளிக்கும்
பெரிய மரம் கட்டி அதில் பாண்ட
டார்கள்.

தம் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வார்கள். வாதாபி ஆடாக மாறுவான். இவ்வலன் அந்த ஆட்டை வெட்டி சுற்சிமைத்து அவர்களுக்கு உண்ணக் கொடுப்பான். அதை அவர்கள் சாப்பிட்ட சற்று நேரத்திற்கெல்லாம்

வாதாபி அவர்களது வயிற்றைத்தீழ்த்துக் கொண்டு வெளியே வருவான். இறந்தவனை அவர்களிருவரும் விழுங்கி விடுவார்கள்.

இப்படி இருக்க அகஸ்தியர் விதர்ப்பமன்னனின் மகளான லோபாபாசுரம் எனப்படுகிறாள். இவளிடம் கேட்ட பணத்தைத் திரட்டி வரச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் சில மன்னர்களைக்கண்டு பணம்கேட்டும் கிடைக்காமல் போகவே திரும்பி வரும் வழியில் மணிமந்தத்தை அடைந்தார். அவரைக் கண்ட இவ்வலன் அவரிடம் தன் வீட்டிற்கு வந்து சாப்பிட வேண்டுமென வேண்டினான்.

அகஸ்தியர் அவனது வீட்டிற்குப் போகவே அவன் ஆடாக மாறி இறந்த வாதாபியை வெட்டி அந்த மாமிசத்தைச் சமைத்து அகஸ்தியருக்குப் படைத்தான். அகஸ்தியரும் அதனை உண்டுதம் வயிற்றைத்தடவிக்கொண்டார்.

வழக்கத்திற் கு மாறாக வாதாபி

வெளியே வா" என்று கத்தினான்.

அகஸ்திய சீரா மீண்டும் தம் வயிற்றைத் தடவியவாறே "அவன் எங்கே வரப் போகிறான்? அவன்தான் ஜீரண மாகி விட்டானே" என்று கூறிச் சிரித்தார். இவ்வலன் விஷயத்தைப்பற்றித் தெரிந்து கொண்டு அவரை வணங்கி அவருக்கு நிறையப் பணம் கொடுத்து அனுப்பினான்.

அகஸ்தியரைப் பற்றி இன்னொரு கதையையும் தருமர்கேட்டுக் கொண்டார். ஒருமுறை விந்தியமலை "நீ உன் உலகைச் சுற்றுகிறாய்? என்னை மட்டும் சுற்று?" என்று கர்வத்தோடு கூறியது. சூரியனோ உலகைச் சுற்றி வருவது தன்கடமை எனக்கூறினான். அப்போது விந்தியமலை "நீ உன் கடமையை எப்படிச் செய்கிறாய் என்று பார்த்து நேன். என்னை சுற்றி வணங்கினாலே உனக்கு வழி விடுவேன்"

கிடந்தது!

காலகேயர்கள் என்ற அரக்கர்கள் கடலில் வாழ்ந்து இரவு வேளைகளில் வந்தார்கள், தேவர்கள் காலகேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

கேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

கேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

கேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

காலகேயர்கள் என்ற அரக்கர்கள் கடலில் வாழ்ந்து இரவு வேளைகளில் வந்தார்கள், தேவர்கள் காலகேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

கேயர்களை அடக்கி ஒடுக்க முயன்றும் முடியாது போனதால் அகஸ்தியரிடம் போய் தம் பிரச்சனையைக் கூறினார்கள். அகஸ்தியரும் கடல் நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட கடல் வற்றித் தரை போலாகியது. தேவர்கள் கால

பார்த்து அவர் து வந்தான். அவர் அவர் அம்மம் செய்து கொண்டு சிறுங்கரை அழைத்து வந்தார்கள். கம் பின்பு செய்து மனவனும் தன் மகள் சாந்தாவை ரிஷ்ய சிறுங்கருக்கு மணமுடித்து வைத்தான்.

பாண்டவர்கள் அங்கிருந்து பல புனிதத் தலங்களுக்குச் சென்று மகேந்திரமலையை அடைந்தார்கள். அங்கே நான் நகரம் வந்தேன். அங்கே ராமரின் கதையை தருமருக்குக் கூறினான்.

ஹைலயவம் சத்தில் பிறந்த கார்த்தவியன் கந்தாங்க வாய் அங்க வரத்தால் ஆயிரம் கைகளை அடைந்து கர்வம் கொண்டு உலகினரைத் துன்புறுத்தினான். ஒரு நாள் அவன்பாக பாய்வு பாக வாய் மீது பாய் வரின் ஆசிரமத்திற்குப் போய் அதை

நாசப்படுத்தினான். யாகப் பகவை அவன் பிடித்துக் கொண்டும் சென்றான். அப்போது பரசுராமர் ஆசிரமத்தில் இருக்கவிட்டான். அவர் கந்தா வந்ததும் நடந்ததை அறிந்து கார்த்தவிரியனைத் தாக்கி அவனை கொன்றார். அப்போது கந்தாவின் பிள்ளைகள் அவர்களை அழைத்துப் போய் விட்டார்கள். அதனால் கோபம் கொண்டு பரசுராமர் இருபத்தோரு முறை யுக வாய் கந்தா வந்த கந்தா யர்களைக் கொன்றார்.

பாண்டவர்கள் பிரபாசதீர்த்தத்தை அடைந்தபோது கிருஷ்ணர், பலராமர் மகாத்மியாக வந்தான். அவர் வந்தது பார்த்தார்கள், அவர்கள் வரப்போகும் போரில் பாண்டவர்களின் பக்கம் தனது கைவாய்களை எதிர்ப்பு வாய்க்காக்காக்கா யாவும் பின் அவர்கள் கந்தமாதனபர்வதத்திற்குப் போய் அர்ஜுனனின் வருகையை எதிர்ப்பு செய்தான். அது முடிந்த பின், அங்கே அவர்கள் கந்தா கரனின் அஸ்திகளைக் கண்டார்கள்.

அப்போது அங்கு வேகமாகக் காற்றும், அடிக்காது துடிக்காது வந்தது எங்கும் இருள் படர்ந்தது. மழை விடாது பெய்யவே அவர்கள் ஓரிடத்தில் கங்கை ஓரம் போய் உடைக்கப்பட்டார்கள். காலையாகியது, ஆனால் துரேளபதியால் நடக்க முடியவில்லை. அவளைத் தாங்கியவாறே நகுலன் நடந்தது சென்றான். அது கண்ட மற்ற பாண்டவர்கள் பெரிதும் கவலைப்பட்டனர்.

துரேளபதி நடக்க முடியாமல்

விழுந்து விடவே தநமர் கீழே உட்கார்ந்து அவளது தலையைத் தன் தொடை மீது எடுத்து வைத்துக் கொண்டார், மற்றவர்களும் ஒருபுறம் நின்றனர். வழியோ முள்ளும் கல்லுமாக இருந்தது. என்ன செய்வதெனத் திகைக்கையில் பீமன் தன் மகன் கதோதக்கனை நினைத்தான். அவனும் தன் ராட்சஸகூட்டத்தோடு வந்து சேர்ந்தான். அவன் பாண்டவர்களுையும் துரௌபதியையும் தன் தோளில் கமந்து கொள்ள மற்ற ராட்சஸர்கள் பாண்டவர்களுடன் வந்தவர்களைத் தூக்கிக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் பாண்டவர்களையும் அவர்களோடு வந்தவர்களையும் இமயமலையிலுள்ள பத்திரிகாசிமத்திற்கு கொண்டு போய் இறக்கி விட்டார்கள். யாவரும் அங்குதங்கி குடில் களை அமைத்துக்கொண்டு காய்கனி கிழங்குகளை உண்டும் முனிவர்களை தரிசித்தும் காலம் கழிக்கலானார்கள்.

அப்போது ஒரு நாள் எங்கி நந்தோ நறுமணம் வந்தது. சற்று நேரத்தில் ஒரு மலர் பாண்டவர்களிடையே வந்து விழுந்தது. அதுதான் அந்த நறுமணத்தை அளித்த மலர். மிக அழகாய்

பல இதழ்களை அடுக்கடுக்காய்க் கொண்டிருந்தது. துரௌபதி அந்த மலரைக் கையில் எடுத்தக் கொண்டு பீமனிடம் "இதை உங்கள் தமையனாரிடம் கொடுக்கிறேன். இம் மலர்ச் செடியை நாம் காமயக வனத் வளர்க்க வேண்டும். இந்தச் செடியைத் தேடிப்பிடித்து கொண்டு வாருங்கள்" என்றான்.

பீமனும் அந்த நறுமணம் வந்த திசையில் சென்றான். செடிகொடிகளை அறுத்தும் மரங்களைப் பிறிங்கி எறிந்தும் அவன் வழிசெய்து கொண்டு சென்றான். வெகு தூரம் போன பின் அவன் ஒரு வாழைத் தோட்டத்தைக் கண்டான். அதையும் நாசப்படுத்திய வாறே சற்று தூரத்திலுள்ள ஒரு குளத்தை அடைந்தான்.

பீமன் அதில் இறங்கிக் குளித்து விட்டுத் திரும்பி வாழைத் தோப்பின் வழியாகச் சென்றான். அங்கி நந்த அனுமார் வருவது பீமன்தான் எனத் தெரிந்து கொண்டார். அவர் அவன் வரும் வழியில் தன் வாலைச் சுழற்றினார். அது பயங்கர ஒலியைக் கிளப்பவே, பீமன் அனுமார் இருந்த இடத்துக்குச் சென்றான்.

அம்புலிமாமா செய்திகள்

யானைக்கு 'ரேடியோ காலர்'!

காட்டிலாகாவிற்குச் சொந்தமான யானைகள் காட்டில் திரியப்போய் விட்டால அவற்றை எவ்வாறு கண்டுபிடிப்பது? யானைகளின் பின்னாலேயே சென்று கொண்டிருக்க முடியாதே! இதற்காக மேற்கு வங்காளத்தில் யானையில் காதிற் ரேடியோ காலரைப் பொருத்தி ரிமோட் கண்ட்ரோல் கொண்டு யானையை மேற்பார்வை பாக கிறார்கள். அந்த யானை காட்டிற்குள் போய் கூட்டமாய்ச் செல்லும் காட்டு யானைகளோடு சேர்ந்து கொள்ளவே காட்டிலாகா வினாருக்கு அந்த யானைகள் இருக்குமிடம் எளிதில் தெரிந்துவிடுகிறது. அதனால் அந்த யானைகளைக் காட்டிலாகாவின் அடக்குகிறார்கள். இம்மாதிரி ஐந்து முறைகள் செய்து அவர்கள் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள்.

அழகான ஒட்டகம்!

பிண்டி ஹோம்லோலோ என்ற ஒட்டகம் 3,90,000 டாலர்களுக்கு (137 கோடி ரூபாய்கள்) விலை போயிற்று வளைகுடா நாடுகள் பலவற்றில் ஒட்டகமும் ஒட்டப் பந்தயமும் பெயர் போனது. ஒமனில் மிக வேகமாக ஒடும் ஒட்டகங்கள் உள்ளன. இவை சாதாரணமாக 800 டாலர்களுக்கே

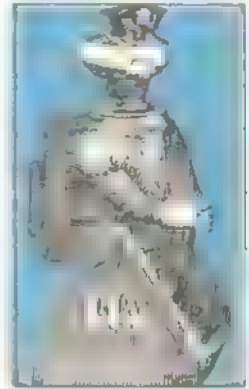
2,60,000 டாலர்களுக்கு ஒரு ஒட்டகம் விலை போனது. ஆனால் ஐக்கிய எமரைட்ஸைச் சேர்ந்த ஒரு வியாபாரி 'பிண்டி'யை 3,90,000 டாலர்கள் விலை கொடுத்து வாங்கி ஒரு 'சாதனை' புரிந்துள்ளார். இவர் அந்த ஒட்டகத்தை மிக அழகானது எனக் கூறிப் பெரும் மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்.

இந்திய ஒலியங்களுக்கு மிக உயர்ந்த விலை!

லண்டனில் புகழ் பெற்ற ஏலக்கடையான செளத்பின் ஆக்ஷன் கம்பெனி அக்டோபர் 8ல் சுமார் இந்திய ஒலியர்களின் 150 படங்களை ஏலம் போட்டது. கேரளத்தின் ரவிவர்மா முதல் இக்கால ஹுஸைனின் ஒலியங்கள் வரை ஏலம் விடப்பட்டன. இதில் ரவிவர்மாவின் படம் அதிக விலைக்கும் போயிற்று. அவரது ஒலியம் மட்டும் அன்று ரூபாய்களுக்கு (14,16,800) விலை போயிற்று. அன்று ஏலத்தில் விடப்பட்ட மற்ற ஒலியர்களின் ஏழு படங்கள் மொத்தம் 11 20,200 ரூபாய்களுக்கு விலை போயின. கவியரசர் ரவீந்திரர் வரைந்த ஒலியம் 9,13,040 ரூபாய்களுக்கு விலை போயின. இவற்றை வாங்கியவர்களில் பலர் அந்நாட்டில் வசிகரும் இந்தியர்களே.

'மியூக்' போலீஸ்காரர்!

கலிபோர்னியா ஷான்ஜோன் காவல் துறையில் 'ஆபீசர் மியூக்' என்ற ராபோட் போலீஸ்காரர் இருக்கிறார். இவர் மற்ற காவல் அதிகாரிகளைப் போலவே அக்டோபர் முதல் தேதியன்று பதவி ஏற்றார். 'மியூக்' தெருக்களில் திரிந்து குற்றங்களை நடக்காமல் தடுப்பது எப்படி என்று மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்கிறாராம்.

வில்வமரம்

நம் நாட்டில் புனிதமாகக் கருதப்படும் மரங்களில் வில்வ மரம் முக்கியமானது. சிவபிரானை பூசிக்கவில்வ இலைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் இந்த இலை மிருதுவாக இருக்கும் சிவன் கோவில்களிலும் பூங்காக்களிலும் இம் மரங்களை வளர்க்கிறார்கள். இவை தாமாகவே கூட வளரக் கூடியவை. வில்வக் காய்களையும் புனிதமாகவே கருதுகிறார்கள் வளமைக்கும் செழுமைக்கும் இதனைச் சின்னமாகக் கருதுகிறார்கள் இம் மரத்தை நம் நாட்டில் எங்கும் காணலாம்

எப்போதும் பசுமையாகத் தென்படும் வில்வ மரம் 10 மீட்டர் உயரம் வரை வளர்கிறது மரத்தின் பட்டை அழகாயும்

களை விட்டுக் கொண்டு பூக்கள்

கிளைகள் முண்டு முண்டாக இருக்கும் நேராக இராமல் வளைந்து வளைந்து

பூக்கள், பூக்கள், பூக்கள், பூக்கள்

கள் உதிரும். வசந்த காலத்தில் துளிர் விடும். பச்சை வெள்ளை நிறங்களில் இதன் மலர்கள் இருக்கும். நறுமணமும் கொண்டிருக்கும்

காய்களினுள்ளிருக்கும் சந்தப்பற்றை சாப்பிடலாம். வெல்வமோ சர்க்கரையோ

கலந்து ஷர்பத் தயாரிக்கலாம். வில்வ இலை, காய், பட்டை, வேர் இவையாவும் மருந்திற்குப் பயன்படுகின்றன இந்த மரம் எலுமிச்சை, கொஞ்சிச்சை மரவகைகளைச் சேர்ந்தது.

ஆஸ்திகர்

ஆஸ்திகர் ஐரதகார முனிவருக்கும் மானசா தேவிக்கும் பிறந்தவர் சியவனரின் சீடர் மானசாதேவிகல்யாபரின் புதல்வி. பாம்புகளை அடக்கும் சக்தி பெற்றவன். ஒரு முறை பாம்பினத்திற்கே பெருத்த ஆபத்து வந்தது.

பாண்டவரின் பேரன் பரீட்சித்து ஒரு முறை காட்டில் வேட்டையாடப்போய் ஒரு மாளைத்தூர்த்திக்கொண்டு சென்றான் மான் எங்கோ ஓடிவிட்டது அது பற்றி அவன் தவததில் ஆழ்ந்திருந்த சமீக முனிவரிடம் கேட்டான். அவர் பதில் சொல்லாததால் ஆத்திரம் கொண்டு அங்கே கிடந்த ஒரு செத்த பாம்பை எடுத்து அவர் கழுத்தில் மாலையாக போட்டுச் சென்றான் இதை அறிந்த சமீகரின் மகன் சிருங்கி "பரீட்சித்துவை ஏழு நாட்களுள் ஒரு பாம்பு தீண்டி சாகடிக்கும்" எனச் சபித்தார்

அதை கேள்வியு பரீட்சித்து பாம்பு வரமுடியாத இடமாக ஒன்றை அமைத்து அதில் இருக்கலானான் ஏழாவது நாளில் தட்சகன் என்ற பாம்பு ஒரு புழுவாக மாறி பரீட்சித்து சாப்பிடும் பழத்தில் புகுந்து கொண்டது பரீட்சித்து அப்பழத்தை எடுத்து உரித்தடோது அதிலிருந்த புழு தட்சகனாகி அவனைத் தீண்டியது அதனால் பரீட்சித்து இறந்து டோனான்

தட்சகன் மீது கோபம் கொண்டு பரீட்சித்து மின் மகன் ஜெனமே ஜெயன் சர்ப்ப பாகம் செய்து உலகிலுள்ள பாம்புகளை எல்லாம் பாகத் தீயில் வந்து விழச் செய்தான் இதைக்கண்டு தட்சகன் பயந்து தேவ லோகம் போய் இந்திரனின் சிம்மாசனத் தைச் சுற்றிக் கொண்டு தன்னைக் காப்

பாற்றும்படி வேண்டினான். ஆனால் ஜெனமேஜெயனின் யாகத்தின் மந்திர பலம் இந்திரனையும் தட்சகனையும் சிம்மா தீயை நோக்கி இழுத்தது

இதைக்கண்டு தேவர்கள் நடுநடுங்கி மானசா தேவியிடம் போய் இந்திரனையும் தட்சகனையும் காப்பாற்றும்படி வேண்டினார்கள். அவளும் தன் மகன் ஆஸ்திகரை ஜெனமே ஜெயனிடம் அனுப்பினாள்

ஆஸ்திகர் யாகசாலைக்குப் போய் ஜெனமே ஜெயனிடம் பேசவே, மன்னனும் மகிழ்ந்து "உனக்கு என்ன வேண்டுமோ கேள், கொடுக்கிறேன்" என்றான் ஆஸ்திகரும் உடனே அந்த யாகத்தை நிறுத்த வேண்டும்" எனக் கோரினான். ஜெனமே ஜெயனும் தன் வாக்கைக் காக்க யாகத்தை உடனேயே நிறுத்தி விட்டான் இவ்வாறு இந்திரனும் தட்சகனும் உலகில் எஞ்சி இருந்த பாம்புகளும் ஆஸ்திகரால் காப்பாற்றப்பட்டனர்

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

1. 'வந்தே மாதரம்' பாடலை இயற்றியவர் யார்?
2. உலகிலேயே மிகச் சிறிய சுதந்திர நாடு எது?
3. சூரியனைச் சுற்றி எவ்வளவு கிரகங்கள் கழல்கின்றன?
4. இந்தியாவின் தேசிய மலர் எது?
5. இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இரு சபைகள் யாவை?
6. அமெரிக்கக் கரணசிபின் பெயர் என்ன?
7. நான் தொழிலை ஆரம்பித்தவர் யார்?
8. இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இரு சபைகள் யாவை?
9. சதுரங்க ஆட்டப் பலகையில் எவ்வளவு கட்டடங்கள் உள்ளன?
10. தங்கம் அதிகமாகக் கிடைக்கும் நாடு எது?
11. வெள்ளைக் கொடியை எப்போது உபயோகிக்கிறார்கள்?
12. சூரிய மண்டத்தில் மிகப் பெரிய கிரகம் எது?

விடைகள்

1. ரவீந்திரநாத் டீகர் 6

2. நேபாளம் 8

3. 8 4

4. மல்லிகை 9

5. லோக்சபா 5

6. ராபர்ட் டீகர் 4

7. 1 3

8. 2

9. 1

ஒரு ஜோடி செருப்பு கால்ருபாய்!

க

உட்கார்ந்திருப்பதையும்.

செருப்பு கால் ருபாய்' என்று எழுதப்பட்டிருந்தது

கோபமாக

மாட்டேன்' என்றான்

இரு தொப்பிகள்!

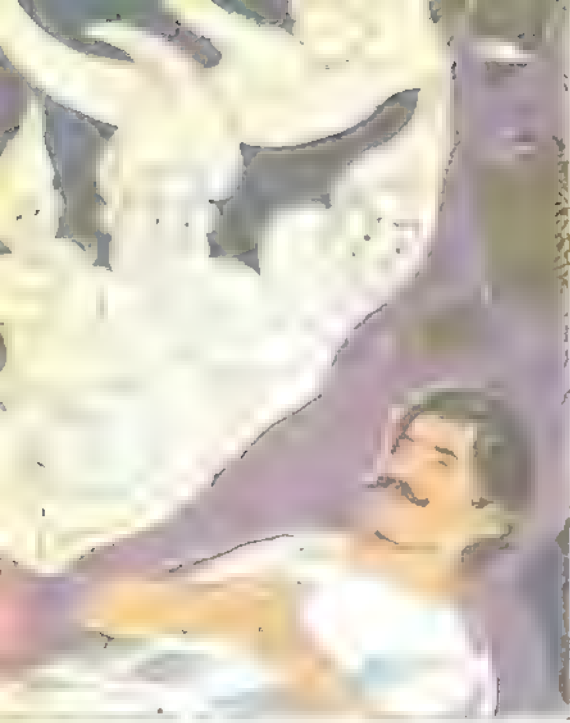
வண்டியூர் வசுதன் தன் தோழி விட்டுப் போன பத்து ஏகர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விட்டுக் கூடுவாடி வர வாழ்ந்து வந்தான். தனிக் கூலியை அளவன் சண்பகத்தைப் பணத்துச் செலவு ஆனந்தமாகக் காலம் கழிக்கலானான். அவர்கள் அன்றைய தினம் தற்பாக்கள், எவ்விதச் சண்டை சச்சரவு இல்லாமல் அவர்களது குடும்ப வாழ்க்கை நடந்து வந்தது. இப்படியாக ஐந்து வருடங்கள் கழிந்தன.

அவர்களது வீட்டிற்கு அடுத்த வீட்டிற்கு அகிலாண்டம் என்பவன் குடிவந்தான். அவ்வந்த லகஷுமி சண்பகமும் சண்டை சச்சரவே இல்லாமல் குடித்தனம் செய்வது பொறாமை யை உண்டாக்கியது ஏனெனில் அவர்கள் கணவனிடம் எதற்கெடுத்தாலும் சண்டை போட்பவன். அவளது கணவனும் அவளது வாய்க்குப் பாய்க்கு அவளுக்கு அடங்கி வந்தான்.

அகிலாண்டம் விகவிற்கும் சண்ப

கத்திற்குமிடையே எப்படி சண்டை நடப்பது என்று யோசிக்கிற படியில் அவள் சண்பகத்தின் மனத்தில் படிய அவளது கணவனைப் பற்றி எப்போதும் குறை கூறலானாள். "சண்பகம் மனம் சண்டை அடைந்து விட்டு நானைச் சீர்க்கால் இன்ன படி நாடா காக சம்பாதிக்கலாமே! உனக்கு நிறைய தங்க நகைகளும், பட்டுப் புடைவைகளும் வாங்கிக் கொடுக்கலாம் இதை உன் பணம் வந்தால் வாங்கிப் போடலாமே" என்றெல்லாம் அடிக்கடி அவள் சண்பகத்திடம் கூறி வந்தாள்.

கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும் என்பது போல மெதுவாக சண்பகத்திற்கும் தன் கணவன் மீது குந்த மதிப்பு குறையலாயிற்று. அகிலாண்டம் கூறுவது சரிதானே. விக சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டுப் படுத்துக் குறட்டை விட்டுத் தானே தூங்குகிறான் என்று தூட வாக்கைத் தப்பாய்

வியாபாரம் செய்தால் நிறையப்பணம் கிடைக்குமே.

ஒரு நாளிலு விசு படுத்துக் குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவனருகே படுத்திருந்த சண்பகத்திற்கு இதனால் தூக்கம் வராமல் எரிச்சலே ஏற்பட்டது. அவள்தன் கணவனை எழுப்பி "உங்கள் குறட்டை சத்தம் என்னைத் தூங்க விடவில்லை. இந்த சத்தத்தில் என் லீட்டை விட்டு எங்கேயாவது போகிறேன்" என்று கூறினாள்.

விசுவோ "இந்த நடுராத்திரியில் பெண்ணாகிய நீ எங்கே போவாய்? நானே போகிறேன்" என்று கூறி லீட்டை விட்டு வெளியே சென்றான். அன்று அமாவாசை அந்த கும்மிருட்டில் தன் கால் போன திக்கில் சென்

றான். அவன் அவ்வுருக்கு வெளியே உள்ள காட்டில்தான் இருந்தான். சற்று எரிய அதைச் சுற்றி நான்கு உருவங்கள் இருப்பதைக் கண்டு அம்மரத்தை நோக்கி நடந்தான்.

அவன் அந்த மரத்தை அடைந்த போதுதான் அந்த நான்கு உருவங்களும் நான்கு பிசாசுகள் என்று தெரிந்து கொண்டான். அவன் சட்டென அந்த மரத்தின் பின்னால் படுத்து அவை என்ன பேசுகின்றன என்று கேட்கலானான்.

அப்பிசாசுகளின்தலைமைப்பிசாசு "இன்று நம் எல்லோரையும் சிறிக்க வைக்கறவனுக்கு ஒரு அற்புத பரிசு அளிப்பேன்" என்றது உடனே ஒரு பிசாசு தான் மற்றவர்களைச் சிறிக்க வைப்பதாகக் கூறிக் கீச்சுக் குரலில் உரக்கப் பாடியது இன்னொரு பிசாசு பாடிக்கொண்டே ஒற்றைக் காலால் ஆடியது வேறொரு பிசாசு சிரிப்பு மூட்டும் கதை என்று ஒன்றைக் கூறியது. இதற்கெல்லாம் எந்தப்பிசாசும் சிறிக்கவில்லை.

இதையெல்லாம் மரத்தின் பின் படுத்திருந்த விசு கேட்டவாறே கண்ணை மூடினான். மறு நிமிடமே அவன் மெய் மறந்து தூங்கி உரக்க குறட்டை விடலானான். அந்த குறட்டை சத்தத்தைக் கேட்டு நான்கு பிசாசுகள் பாடித் திரிந்தன. அவை அந்த சத்தம் வந்த திசையைப் பார்த்தன. அங்கு படுத்திருக்கும் விசுவைக் கண்டு சத்தப்படுத்தாமல் அவனருகே போய் நின்றன.

விசு குறட்டை விடும் போது அவனது தொந்திரியார்ந்து தாழ்வதும்.

அவனது மீசை துடிப்பதும் கண்டு அவை சிரித்தன. அந்தச்சிரிப்பால் விகவின் தூக்கம் கலைந்தது. அவன் கண் விழித்துப் பார்த்த போது தலைமைப் பிசாக அவனிடம் "நாங்கள் ஒவ்வொரு அமாவாசையன்றும் இங்கு வேடிக்கையாகப் பேசுபொழுதைக் கழித்துவிட்டுச் செல்வது வழக்கம். இம்முறை எங்களைச் சிரிக்க வைப்பவனுக்கு ஒரு பரிசுத் தவதாகக் கூறி இருந்தேன். நீ எங்களைச் சிரிக்க வைத்தாய். எனவே அந்தப் பரிசு உனக்குத்தான்" என்று கூறி அவன் தலையில் ஒரு தொப்பியை மாட்டியது. மறு நிமிடமே அந்த நான்கு பிசாககளும் மறைந்து போயின.

விகவிற்கு அவற்றின் நடத்தை விசித்திரமாகத் தோன்றியது. அவை கொடுத்த தொப்பி ஒரு பரிசு என்று எண்ணி ஆச்சரியப்பட்டான். அப்போது விகவிற்குத் தன் வீட்டின் நினைவு வரவே அவன் அங்கி ரந்து வீட்டிற்கு வந்தான். அப்போது நன்றாக விடிந்து விட்டது. சண்பகம் வாசலில் கோலம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவள் தன் கணவனைக் கண்டதும் முன்தினம் இரவில் தான் பேசியதற்காக மன்னிப்புக் கேட்க அப்போது எண்ணினாள்.

அப்போது விக "நீ என்னிடம் மன்னிப்பா கேட்க நினைக்கிறாயா? கணவன் மனைவி ஒருவர் மற்றவரிடம் மன்னிப்பு கேட்பது சரியல்ல. குடும்பம் என்றால் இப்படித்தான் ஊடல், பிணக்கு என்று இருக்கும். அதை எல்லாம் விட்டுத் தள்ளு" என்றான். அதைக் கேட்ட சண்பகம் "நான் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை கூடக் கூற

வில்லையே எப்படி நான் நினைத்தது உங்களுக்குத் தெரிந்தது!" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான்.

விகவும் "ஆமாம். எனக்கு எப்படி உன் மனதில் நீ நினைத்தது தெரிந்தது என்று நானும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்றான். அப்போது அவனைக் கூர்ந்து கவனித்த சண்பகம் "அதென்ன தலையில் ஒரு கருப்புத் தொப்பி" என்று கேட்கவே விகவும் அதைக் கையில் எடுத்துப் பார்த்தான். அப்போது சண்பகமே மனதில் நினைப்பது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அப்போதுதான் அவனுக்கு அந்த தொப்பியின் சக்தி என்ன என்று புரிந்தது.

அவன் காட்டில் நடந்ததை எல்லாம் சண்பகத்திடம் கூறினான். அவளும் சற்று யோசித்துவிட்டு

"இந்த சக்தி வாய்ந்த தொப்பியால் நாட்டு எல்லா பையனும் ஆண்கள் இதனை நம் நாட்டு மன்னருக்குக் கொடுத்தால் அவர் இதைக் கொண்டு தம் நண்பர் யார் எதிரி யார் என்று உடனே கண்டுபிடிப்பார். இதனால் இவ்வாறு தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளாமல் இவ்வுலகம் மன்னிடமா கொடுத்து விடுங்கள்" என்றான்.

விசுவம் அவனது நாட்டுப்பற்றைப் பாராட்டி அவள் சொன்ன படியே செய்வதாகவும் கூறினான். அவன் உடனே தலைநகருக்குப் போய் மன்னரைக் கண்டான். அவரிடம் தனக்கு அந்தத் தொப்பி கிடைத்த விதத்தையும், அதன் சக்தியையும் கூறி அவருக்கு காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தான். மன்னரும் அவனது நாட்

டுப் பற்றையும் ராஜபக்தியையும் பாராட்டி ஒரு பைநிறையத் தங்க நாணயங்களைப் போட்டுப் பரிசாகக் கொடுத்தனுப்பினார்.

விசு ஊருக்கு வந்து மன்னர் கொடுத்த பரிசைக் காட்டினான். சண்பகமும் "இதை முதலாக வைத்து வியாபாரம் ஆரம்பியுங்கள். அப்பாது நீங்கள் படுத்துக் துறட்டை விடக்கூடும் இப்பாது அங்குமே இங்குமே அலைவதால் உங்கள் தொந்தியும் கரைந்து விடும்" என்றான். விசுவம் அங்கு வியாபாரம் என்று வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

தொப்பி விவகாரம் நடந்தபோது அகிலாண்டம் ஊரில் இருக்க வில்லை பதினைந்து நாட்களுக்குப் பின் திரும்பி வந்த அவன் விசுவம் சண்பகமும் மேலும் நல்ல நிலையை அடைந்தது கண்டு அவன் பொருமினான். அவன் சண்பகத்திடம் மெதுவாகப் பேசிக்கொடுத்து நடந்ததைத் தெரிந்து கொண்டான்.

அகிலாண்டம் அன்றிரவே தன் கணவன் திருவெங்குத்திடம் "நீங்கள் வரும் அமாவசையன்று காட்டிற்குப் போய்ப் பரிசுகளைக்கண்டு அவற்றிடம் நயமாகப் பேசி சக்தி வாய்ந்த தொப்பி ஒன்றைக் கேட்டு வாங்கிவர வேண்டும். அந்தத் தொப்பிக்கு நீங்கள் அந்த அணிகலன் உங்களுையார்க்கண்களுக்கும் தெரியாமல் போகும்படியான சக்தி இருக்க வேண்டும். அது கிடைத்தது நீங்கள் அதை அணிந்து கொண்டு தலை நகருக்குப் போய் அரண்மனைப் பொக்கிஷத்தில் உள்ளதை எல்லாம் மூட்டை கட்டி எடுத்து வந்து விடவேண்டும். அது

மட்டுமல்ல ராணியின் அந்தப்புரத் திற்குப் போய் அவள் அணிந்து கொள்ளும் ஒன்பது வடநவரத்தின மாலையையும் கொண்டு வரவேண்டும்" என்று கூறினாள்.

திருவேங்கடமும் தயங்கியவாறே "இதையெல்லாம் என்னால் செய்ய முடியுமா? அகப்பட்டுக்கொண்டால் என்கதி என்ன ஆகும்?" எனவே அகி வாண்டமும் "முயன்றால் முடியாதது என்று எவ்வாறு சொல்லுவது? அமாவாசையன்று தன் கணவனைக் காட்டிற்கு அனுப்பினாள். அவனும் தன் மனைவி கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு பிசாசுகள் கூடும் மலைக்ககண்டி பட்டித்து அகல் பணனால் மறைந்து நின்றான். பிசாசுகள் வந்தன. அவற்றைக் கண்டு திருவேங்கடம் அலறினான்.

தலைமைப் பிசாசு அவனைக் கண்டுபிடித்து பலமாகப் பற்றி "அடே! யார் நீ? எங்கள் விஷயத்தில் என் துறங்கி நகிராய்? உன் கணவன் வந்தாய்?" என்று கேட்டது. திருவேங்கடமும் "நான் உங்களிடம்பேசி சிரிக்க வைத்து ஒரு மந்திரத் தொப்பி வாங்கிப்போக வந்தேன்" என்றான். பிசாசும் "ஓ! தொப்பியா வேண்டும்? உன்னைப் பார்த்தாலே ஒரு கோமாளி போல இருக்கிறதே. இன்னும் தொப்பி வேறு வைத்தால் பார்க்க வேடிக்கையாகத் திகழும் பிசாசு எப்படிப்பட்ட தொப்பி வேண்டும்?" என்று கேட்டது. எல்லாப் பிசாசுகளும் சிரித்தன.

திருவேங்கடமும் "நான் அதை அணிந்து கொண்டால் பிறர் கண்களில் நான் தொய்யாகச் செய்யுமா?"

பாடுமா? தான் கொடுத்த கண்களில் என்றான். தலைமைப் பிசாசும் கையை உயர்த்தவே அதன் கைக்கு தொப்பி போட்டிருக்கிறது அகல் கொள்ளை நிறத் தொப்பியை அது கண்களில் கிடக்கத் தலையில் வைத்து "இதுதான் நீ கேட்ட தொப்பி" என்று கூறிவிட்டு மற்ற பிசாசுகளை அழைத்துக் கொண்டு மறைந்து போயிற்று.

திருவேங்கடம் தலையில் தொப்பி யுடன்தலைநகரை அடைந்து அரசாங்கப் பொக்கிஷ அறையை அடைந்தான். அவனை யாரும் தடுக்க வில்லை. அவன் அவன் அணிந்திருந்த தொப்பி அவனை யார் கண்களுக்கும் புலப்படாமல் செய்து விட்டது. அவனும் பொக்கிஷத்தில் இருந்த பணம், நவரத்தினம் ஆகியவற்றை எடுத்து ஒரு பெரிய பையில்

பாட்டு முதுகில் கமந்துகொண்ட
அரண்மனைக்குள் சென்றான்.

அங்கு படுக்கை அறையில் அரசு
ணும் அரசியும் படுத்துத் தூங்கிக்
கொண்டிருந்தார்கள். திருவேங்கடம்
அரசி கழற்றி வைத்திருந்த ஒன்பது
வட நவாத்தினம் அலையை எடுத்துக்
கொண்டான். அரசனாக இருந்த
தங்கக்கிரீடத்தை எடுத்துத் தன்தலையிலும்
தொப்பி மீது வைத்துக் கொண்டு
தான் எடுத்துவந்த மூட்டை யோடு
அங்கிருந்து வெளியே வந்தான்.
ஆனால் கொஞ்ச தூரம் போனதும்
தலையில் கிரீடம் இருந்தது மிகவும்
பாபமாக உணர்ந்ததால் அவன் அதை
எடுத்துக் கன்கையில் வைத்துக்
கொண்டு நடந்தான். கிரீடத்தோடு
எள்ளெண்ணெய் தொப்பியும் தலையிலிருந்து
வந்து விட்டதை அவன்
கவனிக்கவில்லை.

மறு நிமிடமே அவன் காவல்
வீரர்களுக்குத் தென்பட்டு விட்டான்.
அவன் கையில் அரசின் கிரீடமும்
முதுகில் பெரிய மூட்டையும் இருப்பது
கண்டிருந்தது. எனவே அவனைப்
பிடித்துப் போய் அரசர் முன் நிறுத்தி
கொடுத்தான். திருவேங்கடம் திருநெல்

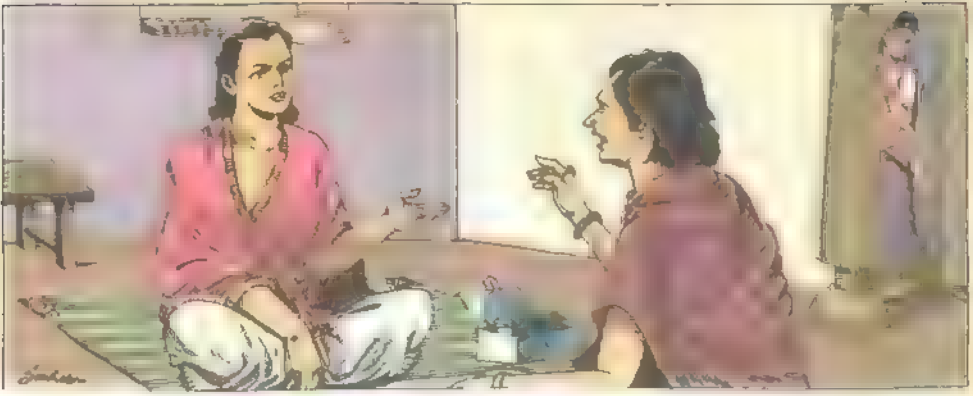
வென்று முடித்து விசாரணையில்
எந்த உளறிக்கொட்ட வே அவனை
இவ்வாறு செய்யத் துண்டியது
அவனது மனைவி அகிலாண்டம்தான்
என்று தெரிந்து போயிற்று.

அரசர் உடனே விசு கொடுத்த
தொப்பியை அணிந்து திருவேங்கடம்.
மனதினுள் அகிலாண்டத்தைத் திட்டி
வதைத் தெரிந்து கொண்டார். அவரது
கட்டளைப்படி வீரர்கள் வண்டியூதக்
தப்போய் அகிலாண்டத்தைப் பிடித்து
வந்தார்கள். அவனும் தன் பீரரசை
யால் அவ்விதம் தன்கணவனை செய்
யச்சொன்னதாக ஒப்புக்கொண்டான்.
நாட்டிற்கும் அரசுக்கும் கெடுதல்
செய்த குற்றத்திற்காக திருவேங்கட
மும் அகிலாண்டமும் நாடு கடத்தப்
பட்டார்கள்.

இதைக் கேட்ட சண்பகம் "அந்த
அகிலாண்டத்தின் பேச்சைக் கேட்டு
என் மனம் தடுமாறியது. நல்ல
வேளை. பிசாசுகள் நம்மைக் காப்
பாற்றின. இனிமேல் அகிலாண்டத்
தின் தொண்தொணப்பு இல்லை.
சொல்வார் பேச்சை நம்பி இனி நான்
மோசம் போகமாட்டேன்" என்று
கூறவே, விசுவம் மகிழ்ந்து போனான்.

யாருக்கு அவமானம்?

ரங்கபுர அக்கிரஹாரத்தில் ரங்காச்சரி தான் பெரும் பணக்காரர். அவருக்குப் பல ஏக்கர் வயல்களும் மாந்தோப்புகள், தென்னந் தோப்புகள் என்று பலவும் இருந்தன. அவரது ஒரே மகள் கோமளம். அவளுக்குத் திருமணம் செய்யும் வயது வந்து விட்டதால் அவர்தம் அந்தஸ்த்திற்குத் தக்க இடமாகப் பார்க்கலானார்.

அவரது எதிர்பார்ப்பு பையன் பணக்கார வீட்டில் பிறந்தவனாயும் அழகாயும் நன்கு படித்தவனாயும் இருக்க வேண்டும் என்றும் தன் மகளை மணம் செய்து கொண்டபின் தன் வீட்டிற்கே மாப்பிள்ளை வந்து இருந்து விட வேண்டும் என்பதே. இரண்டு மூன்று இடங்களை அவர் பார்த்துத் திருப்திப்பட்டாலும் அந்த இளைஞர்கள் யாருமே மாமனார் வீட்டுக்கு வந்து விடத்தயாராக இல்லை. இதனால் கோமளத்தின் திருமணம் நடக்க முடியாமல் இருந்தது.

ஒரு முறை கோமளமும் அவளது தாயாரும் ஒரு உறவினர் வீட்டுக்கு மணத்திற்குச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கு கோமளம் வாதன் என்ற இளைஞனைப் பார்க்காள். அவனைப் பார்த்து வார்த்தைகள் பேசும் சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கது. அவள் அப்போது தன் மனதை அவனிடம் பறிக்கொடுத்து விட்டாள். அவள் தன் தாயிடமும் அவனைப் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னாள்.

அவளது தாயாரும் வரதனைக் கண்ட அவளும் மிரித்துக் கொண்டே "நீங்கள் விசாரிப்பதைப் பார்க்கதால் கல்யாண வயதில் உங்களுக்கு ஒரு பெண்ணு ரூப்பது போலத் தெரிகிறது. உங்களைப் பார்த்தால் நல்ல வசதி உள்ளவர்கள் என்றும் தெரிகிறது. நான் சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். என்படிப்புடிபுடித்து விட்டது. எங்கள் ஊரில் எனக்கு மூன்று ஏக்கர் நிலம் உள்ளது. அதிலிருந்து கிடைக்கும்

வரும்படியில் என் குடும்பத்தை காப் பாற்ற முடியும். நான் உங்கள் அந்தஸ்திற்கு ஏற்றவனல்ல, எனக்கு ஏதாவது பணக்கார இடம் தெரிந்தால் உங்களுக்குத் இதரிவிக்கிறேன்" என்று பணிவுடன் கூறினான்.

கோமளத்தின் தாயாருக்கும் அவனை மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. அவளும் "இதோ பார் அந்தஸ்து எல்லாம் நாமாகப் போட்டுக் கொள்ளும் வேலி, எனக்கு உன்னைப் பிடித்துப் போயிற்று. என் பெண்கோமளமும் தனக்கு உன்னைப் பிடித்திருப்பதாகக் கூறுகிறாள். நீ என்ன சொல்கிறாய்?" என்று கேட்டாள்.

வரதனும் "நானும் அவளைப் பார்த்து பேசியிருக்கிறேன், எனக்கும் பிடிக்காது. ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் இருப்பது போல வசதியாக என்கிராம் வீட்டில் இருக்க முடியாது" என்று சொன்னான்.

கச்சம்மத்தித்தால் எனக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை.

கோமளமும் அவளது தாயாரும் ஊர்திரும்பியதும் ரங்காச்சாரியிடம் வரதனைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ரங்காச்சாரி முதலில் அதற்கு ஒப்புக் கொள்ளவில்லையானாலும் மனைவியும் மகளும் பிடித்த பிடிவாதத்திற்கு அவர் பணிய வேண்டியதாயிற்று. பின்னர் அவர் வரதனுக்கு கோமளத்திற்கும் திருமணம் நடந்தது. வரதனும் தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு தன் ஊருக்குப் போய் விட்டான்.

ரங்காச்சாரிக்கோ தனக்குக்கிடைத்த மாப்பிள்ளை சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதாலும் தன் வீட்டிற்கு வந்து தன் குடும்பத்தோடு வாழும்படி சொன்னான். மீது கோமளமும் எரிச்சலுமாய் வந்தது. அதனால் வரதனை எப்படியாவது

மட்டந்தட்ட அவர் நினைத்தார்.

திருமண்மான பின் முதல் தடவை ஆடிப் பண்டிகைக்கு வரதனும் கோமளமும் ரங்கபுரத்திற்கு வந்தனர். அன்று மாலை வரதன் அவ்வூர்க் கோவிலுக்குச் சென்றபோது ரங்காச்சாரி ஊர்ப் பிரமுகர்கள் சிலருடன் அங்கு மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் வரதனைக் கண்டதும் அவனை அழைத்து அங்குள்ளவர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

பிறகு அவர் "என் மாப்பிள்ளை மிகவும் படித்திருக்கிறார் எனக் கூறிக் கொள்கிறார். இவரிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்போம்" என்று கூறி விட்டு வரதனிடம் "ஒரு சிறு கேள்வி சில சமயங்களில் கொக்குகள் கூட்டம் கூட்டமாய் பறந்து இனிமையாகக் குரல் கொடுக்கின்றனவே அது ஏன்? என்று கேட்டார். வரதன் "அது இயற்கையின் நியதி" என்றான்.

அடுத்து அவர் "வசந்த காலத்தில் வேப்ப மரமும் புளிய மரமும் துளிர் விடுகின்றனவே அது ஏன்?" எனவே வரதனும் "அது இயற்கையின் நியதி" என்றான். அடுத்து அவர் "சில மரங்களின் கணுக்கள் வெள்ளையாக இருப்

பதேன்?" என்று கேட்க வரதன் "அது இயற்கையின் நியதி" என்றான். அப்போது ரங்காச்சாரி "இந்த மாதிரி பதிலை ஒன்றாவது வகுப்பில் படிக்கும் பையன் கூடச் சொல்வான். இது தவறு. கொக்கின் கழுத்து நீளமாக இருப்பதால் இனிய ஒலி வருகிறது. புளி, வேம்பு ஆகிய மரங்களின் வேர்கள் பூமிக்குள் போயிருப்பதால் வசந்த காலத்தில் அவை துளிர் விடுகின்றன. மரங்களின் கணுக்களில் மாடுகள் தம் கொம்புகளைத் தேய்ப்பதால் அவை வெள்ளையாக இருக்கின்றன" என்று கூறிவிட்டுச் சுற்றிலும் பார்த்தார்.

அப்போது வரதன் "தவளைகள் கூட 'பேக் பேக்' என்று ஒரே சுருதியில் தாளம் தவறாமல் ஒலிக்கின்றன. அவற்றின் கழுத்து நீளமாக இல்லையே. மூங்கில் மரம் கூட வசந்தத்தில் துளிர் விடுகிறது. அதன் வேர் ஆழமாகப் போகவில்லையே. என் மாமனாரின் கழுத்திலுள்ள கட்டியின் மேல் பகுதி வெள்ளையாக இருக்கிறதே. அதை எந்த மாடு வந்து தேய்த்தது?" என்று கேட்டான்.

இதைக் கேட்ட ரங்காச்சாரி அவமானத்தால் தலை குனிந்தார்.

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி :: பரிசு ரூ.100

இந்தப் போட்டியின் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் 1997 பிப்ரவரி மாத இதழில் வெளியிடப்படும்.

MAHANTESH C. MORABAD

K. SUBBA RAO

- ★ தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நூலைந்து வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். ★ டிசம்பர் 20-ம் தேதிக்குள் போட்டிக்கான தலைப்புகள் எமக்கு வந்து சேர வேண்டும்.
- ★ எம்மிடம் வந்து சேர்ந்த தலைப்புகளில் நாம் சிறந்ததாகக் கருதும் தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு, இது இரு தலைப்புகளுக்கும் சேர்ந்ததே. ★ தலைப்புகளை தபால் கார்டில் மட்டுமே எழுதி கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

'அம்புலிமாமா, போட்டோ வாக்கியப் போட்டி', சென்னை-600 026.

அக்டோபர் மாதப் போட்டி முடிவு

- முதலாவது போட்டோ : அக இருள் அகல்கிறது.
- இரண்டாவது போட்டோ : புற இருள் கவிழ்கின்றது.
- பரிசு பெற்றவர் : ஆர். நிலகவதி, சென்னை-38.

அம்புலிமாமா

இந்தியாவில் ஆண்டு சந்தா ரூ.72.00

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

டாக்டர்ஸ் ஏஜென்சீஸ், சந்தாமாமா பில்டிங்ஸ், வடபழனி, சென்னை-600 026.

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process private Ltd., 188, N.S.K. Salai, Madras - 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras - 600 026 (India), Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

நல்ல பழக்க வழக்கங்கள்

தூய்மையான பற்கள்

சுத்தமான உடல்

சுத்தமான ஆடைகள்

சுத்தமான நோட்டுப்புத்தகங்கள்

அப்சரா நான்-டஸ்ட் எரேசர் அனைத்து
தவறுகளை சுத்தமாக மற்றும் தூய்மையாக
அழிக்கிறது. ஒரு வித படிவங்களையோ அல்லது
கறைகளையோ ஏற்படுத்துவதில்லை. அழுக்கில்லை.
தொல்லையில்லை.

நடுத்தலந்தான் பென்சில்ஸ் கிமிடெட்.
வழங்கும் ஒரு தரமான தயாரிப்பு

Apsara®
NON-DUST
ERASER

உங்கள் புத்தகங்களை
தூய்மைப்படுத்த தூய்மையான வழி